

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ
Καποδιστρίου 34
104 32 ΑΘΗΝΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 08.00 - 13.00
ΤΗΛ: 210 5279000
FAX: 210 5234312, 210 5221004
e-mail: webmaster@et.gr

2v8, Fix

Αριθμός Πρωτοκόλλου:

Γ85136
13/06/2003

ΣΕΙΡΑ Α ΕΥΣΗΛ
515267

ΑΠΟΚΟΜΜΑ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ

€ 10 €

ΔΕΚΑ ΕΥΡΩ

ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ ΑΠΟ Βαβίν
όνομα (και

Βαβίν
επώνυμο καταθέτη

ΓΙΑ αίτηση αποζημίωσης
αίτια κατάθεσης

ΤΗΝ 13-6-03
ημερομηνία

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

σφραγίδα - υπογραφή

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με αριθμό καταθέσεως
4524 στις 13.6.03
Αντίγραφο - Αθήνα
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΝΩΠΙΟΝ

Ενώσης Γ
κερδοσκοπ

Μενεξέ,

ΕΛΛΗΝΙ

της Πολιτιστικής Κ
υφισταμένου, οδός Τριπ

Του Υπουργού Γ

Της απόφασης
Πολιτισμού, (ΦΕΚ 42
τροποποιώντας την α
479/Β/24.6.94) με την
κτίρια του Βιομηχανικο
εξοπλισμό τους και
«ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟ

Ι. ΣΥΝΤΟΜΟ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
(Ε' ΤΜΗΜΑ)

ΑΙΤΗΣΗ

1. Της Ένωσης Πολιτών Θεσσαλονίκης για το Περιβάλλον και τον Πολιτισμό, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας, που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη, στην οδό Ερμού 43 και Μενεξέ, Θεσσαλονίκη 522 43, τηλ. 270 970,

2. Της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, Σωματείου μη Κερδοσκοπικού, νομίμως υφισταμένου, οδός Τριπόδων 28 Αθήνα 10558,

ΚΑΤΑ

Του Υπουργού Πολιτισμού, οδός Ερμού 17, 101 86, Αθήνα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

Της απόφασης ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/829/18311 της 16.4.2003 του Υπουργού Πολιτισμού, (ΦΕΚ 421,Β', 10.4.2003 ημ. κυκλ. 15.4.03), η οποία ανακάλεσε τροποποιώντας την απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938 της 23.5.1994 (ΦΕΚ 479/Β/24.6.94) με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως ιστορικά, διατηρητέα μνημεία κτίρια του Βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ στη Θεσσαλονίκη με το μηχανολογικό εξοπλισμό τους και με ανάλογη ζώνη προστασίας, ιδιοκτησίας της εταιρίας «ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ» ΕΠΕ.

Ι. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938 της 23.5.1994 (ΦΕΚ 479/Β/24.6.94) είχε ανακληθεί η ΥΑ, ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/3366/51224/27.10.92 σχετικά με το μη χαρακτηρισμό ως διατηρητέου, τμήματος του Βιομηχανικού συγκροτήματος Ζυθοποιΐα ΦΙΞ στην οδό 26^{ης} Οκτωβρίου στη Θεσσαλονίκη, με την αιτιολογία της αναγκαιότητας συνολικής αντιμετώπισης του θέματος εφόσον πρόκειται για ένα ενιαίο συγκρότημα με ενότητα κτιριακή, οικοδομική, λειτουργική και παραγωγική. Η παραπάνω ανακλητική υπουργική απόφαση αποβλέποντας στη συνολική προστασία του Βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ, μερίμνησε:

*ALL/HE K.
EENY ΔIKHE
THA. 28.
AM 770

ΚΑΛΙΑΝΤΣ Κ.
ΕΞΕΝΙΑΣ 28
ΤΗΛ. 770

ΔΩΡΟΒΙΝΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ
- ΑΘΗΝΑ 115 28
0362 -
ΔΣΑ 3177

β. Ανακαλείται η απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938/23.5.94 (ΦΕΚ 479/Β/24.6.94), όσον αφορά στο χαρακτηρισμό των κτιρίων, που φέρουν τους αριθμούς 1 και 10 στο τοπογραφικό διάγραμμα που επισυνάπτεται στην προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση.

β. Αποχαρακτηρίζονται στο σύνολό τους (εσωτερικά και εξωτερικά) τα κτίρια με τους αριθμούς 7^α, 8, 9, 13, 16, 16^α και 28^α (σύμφωνα με το τοπογραφικό διάγραμμα το οποίο επισυνάπτεται στη σχετική υπουργική απόφαση).

γ. Διατηρείται ο χαρακτηρισμός του ιστορικού διατηρητέου μνημείου στο σύνολό του μόνο για το κτίριο αριθμός 12 σε σύνολο αρχικά εικοσιδύο βάσει της προγενέστερης υπουργικής απόφασης.

II. ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ

Επειδή έχουμε προφανώς έννομο συμφέρον όπως προκύπτει από τα καταστατικά της αστικής εταιρίας, η οποία έχει μεταξύ των άλλων ως σκοπό της την «ενεργοποίηση, ο συντονισμός και η αξιοποίηση σε συλλογική και οργανωμένη βάση όλων των διαθέσιμων δυνάμεων των μελών της και των πολιτών της Θεσσαλονίκης γενικότερα, για ζητήματα που αφορούν τον πολιτισμό, το περιβάλλον και την καθημερινή ζωή στην πόλη».

Ειδικότερα στους σκοπούς της Ένωσης εντάσσονται:

- Η πραγματοποίηση κάθε ενδεδειγμένης ενέργειας για την προστασία, ανάδειξη και σωστή διαχείριση του φυσικού, δομημένου και πολιτιστικού περιβάλλοντος της πόλης, η απόκρουση κάθε απειλής που υφίσταται ή ενδεχομένως εμφανισθεί γι' αυτό.
- Η απόκρουση ενεργειών ή παραλείψεων ειδικότερα που θα μπορούσαν να προσβάλουν, ρυπάνουν ή αλλοιώσουν το περιβάλλον της πόλης ή να παραμορφώσουν την ιστορική φυσιογνωμία και πολιτιστική ταυτότητά της ή να υποβαθμίσουν την ποιότητα της καθημερινής ζωής των πολιτών σ' αυτή.
- Η προσπάθεια ανάδειξης και αξιοποίησης των στοιχείων του περιβάλλοντος της ιστορίας, του πολιτισμού και των δυνατοτήτων της κοινωνίας της πόλης με την προώθηση διαδικασιών για την πρόταση και εφαρμογή μέτρων ή προγραμμάτων ανάδειξης, προστασίας, εμπλουτισμού και υποδειγματικής αξιοποίησης των στοιχείων αυτών.

Τα μέλη της είναι όλοι κάτοικοι της πολεοδομικού συγκροτήματος της Θεσσαλονίκης και θίγονται στο δικαίωμά τους να απολαμβάνουν συλλογικά και ατομικά την πολιτιστική-αρχιτεκτονική κληρονομιά της πόλης τους και να απαιτούν

ALIAHE K. A
SENIAE J. - A
THA. J. 0036
ALIAHE

από το κράτος την προστασία της και την διατήρηση στο διηνεκές της μνημειακής αξίας της. Θίγονται τα μέλη της στο ατομικό τους δικαίωμα σε ένα αντάξιο της ιστορίας της πόλης τους πολιτιστικό περιβάλλον, όταν η Πολιτεία λαμβάνει μέτρα με τα οποία αναιρεί ή μειώνει το επίπεδο προστασίας αποχαρακτηρίζοντας μνημεία. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό η Πολιτεία θίγει το συνταγματικά κατοχυρωμένο «πολιτιστικό κεκτημένο» της πόλης.

Όσον αφορά τον δεύτερο αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Καταστατικού του, σκοπός του είναι να τονώνει το ενδιαφέρον και την πεποίθηση του κοινού για την αξία της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, να υποστηρίζει τις επεμβάσεις εκείνες που θα αποτρέψουν κάθε είδους καταστροφή, παραποίηση ή αλλοίωσή της, και να συμβάλλει με κάθε νόμιμο μέσο στην προστασία της, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 4, ως μέσο για την επίτευξη αυτού του σκοπού καθορίζονται και οι δικαστικές προσφυγές. Άλλωστε, επανειλημμένα έχει εμφανιστεί το Σωματείο τούτο ως διάδικος στο Δικαστήριό σας και έχει γίνει δεκτή η νομιμοποίησή του.

III. ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1. Παράβαση νόμου και ειδικότερα της νομοθετικής επιταγής της μη ανάκλησης χαρακτηρισμού ακινήτου (άρθρο 6 παρ. 9 Ν. 3028/28.6.2002). Η αδιάσπαστη βιομηχανική και μνημειακή ενότητα του συγκροτήματος Ζυθοποιίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 9 του Ν. 3028/28.6.2002 «για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς», «Η απόφαση χαρακτηρισμού ακινήτου μνημείου που εκδίδεται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να ανακληθεί μόνο για πλάνη περί τα πράγματα». Η διάταξη καθιερώνει ως γενικό κανόνα την αρχή ότι ο χαρακτηρισμός ενός ακινήτου ως μνημείου ουδέποτε ανακαλείται, εκτός αν είχε επιφύλαξη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Το άπαξ χαρακτηρισθέν ακίνητο παραμένει εσαεί μνημείο και ουδέποτε παύει η μειώνεται η προστασία του, η οποία είναι διηνεκής. Αυτό σημαίνει ότι ο χαρακτηρισμός του Βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ ως ενότητας αρχιτεκτονικής και δείγμα αντιπροσωπευτικό της νεώτερης βιομηχανικής αρχιτεκτονικής και οικοδομικής του 19^{ου} αιώνα δεν μπορεί να ανακληθεί, παρά μόνον για λόγους που αφορούν είτε την ανακάλυψη παράνομης ενέργειας της Διοίκησης είτε όταν διαπιστωθεί ότι η Διοίκηση πλανήθηκε κατά την εκτίμηση και αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών.

Η απαγόρευση, ρητά από το νόμο, της ανάκλησης των πράξεων αυτών δεν έχει άρα την έννοια ότι κωλύεται η ανάκληση είτε λόγω παρανομίας της διοικητικής

ΑΤΙΑΗΕ Κ
ΑΕ 20
1. 77
ΑΔ

πράξης είτε λόγω πλάνης περί τα πράγματα (Βλ. ΣτΕ 1610/1999, 2403.1997, 2588/1991).

Ο αποχαρακτηρισμός μνημείου χωρεί άρα μόνον κατ'εξάιρση και μόνον όταν διαπιστώνεται πλάνη κατά την εκτίμηση πραγματικών περιστατικών, οποία θα πρέπει να είναι προφανής και να αποδεικνύεται με στοιχεία αδιάψευστα και αντικειμενικά ώστε να μπορεί να ελεγχθεί, δικαστικά, αν πράγματι εμφιλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα. Αυτό είναι, άλλωστε, και το νόημα του άρθρου 6 παρ. 9 του Ν. 3028/28.6.2002: πλήρης και αναλυτική αιτιολογία της πράξης από την οποία να προκύπτει η πλάνη. Οι πράξεις χαρακτηρισμού μνημείων εξ αιτίας ακριβώς της σπουδαιότητας του θέματος που αφορούν αλλά και της γνώμης του Κεντρικού Συμβουλίου και της αρμόδιας Εφορείας Αρχαιοτήτων, προσφέρουν τα εχέγγυα της αμερόληπτης και επιστημονικής κρίσης και προστατεύονται από ενδεχόμενες διοικητικές αυθαιρεσίες.

Στην προκειμένη περίπτωση η προσβαλλόμενη απόφαση παραβίασε το 6 παρ. 9 του Ν. 3028/28.6.2002 διότι προχώρησε σε μερική μεν ανάκληση και άρα σε μερικό αποχαρακτηρισμό του βιομηχανικού κτιριακού συγκροτήματος του ΦΙΞ Θεσσαλονίκης, στην ουσία όμως σε άρση ή ανεπίτρεπτη μείωση της προστασίας χαρακτηρισμένου μνημείου, αφού η μνημειακή αξία του είναι συνολική και αφορά το κτιριακό συγκρότημα ως ενότητα μιας ενιαίας βιομηχανικής δραστηριότητας. Τα βιομηχανικά κτίρια του συγκροτήματος προστατεύονται ως ενότητα αρχιτεκτονική και η άρση της προστασίας του ενός πλήττει ή μειώνει την μνημειακή αξία του συνόλου.

Έτσι, έστω και αν για ορισμένα κτίρια δεν έχει γίνει πλήρης αποχαρακτηρισμός και για άλλα έχει συντελεστεί μερικός μόνο αποχαρακτηρισμός τους, αφού διατηρείται το κέλυφος τους, η μείωση και άρα η άρση της προστασίας του μνημειακού κτιριακού συγκροτήματος είναι αναμφίβολη. Ο μερικός επομένως αποχαρακτηρισμός του βιομηχανικού συγκροτήματος λειτουργεί στην προκειμένη περίπτωση ως προσβολή ανεπίτρεπτη και αδικαιολόγητη του ενιαίου συγκροτήματος (ενότητα κτιριακή, λειτουργική, παραγωγική, τεχνολογική, όπως ρητά αναφέρεται στην υπουργική απόφαση που ανακλήθηκε).

Ο αρχικός χαρακτηρισμός ήταν σαφής ως προς την αξιολόγηση του συγκροτήματος ως συνόλου. Ο μηχανολογικός εξοπλισμός – όπου υπήρχε – χαρακτηρίστηκε διατηρητέος, καθόσον εκτιμήθηκε ότι αποτελούσε αναπόσπαστο, συνεκτικό και χαρακτηριστικό στοιχείο του ενιαίου μνημειακού **βιομηχανικού συγκροτήματος** («μνημείο της τεχνικής» κατά την ισχύουσα και κυρωμένη νομοθετικά Σύμβαση της Γρανάδας - 2039/92- και όχι απλώς αρχιτεκτονικού μνημείου.) . Κανένα βιομηχανικό κτίριο δεν κτίζεται εξ αρχής ως κέλυφος. Όλα

9A21/HIS K.
EENIAE 28 -
THA. 1 00
AM

τα βιομηχανικά κτίρια είναι λειτουργικά. Στον ερευνητή απομένει να ερευνήσει και να αξιολογήσει την αρχική τους λειτουργία, τη σχέση τους με το σύνολο, και να καταλήξει στην πρόταση διατήρησης βάσει της αξιολόγησης αυτής. Η ύπαρξη ή μη μηχανολογικού εξοπλισμού εξαρτάται από την αρχική λειτουργία. Μια αποθήκη μπορεί σήμερα να μην έχει μηχανολογικό εξοπλισμό. Αυτό δεν σημαίνει ότι απομειούνται από αξία διατήρησής της. Παραδείγματος χάριν η αποθήκη κριθής είναι ίσως το πιο βασικό κτίριο του συγκροτήματος γιατί από αυτήν τροφοδοτούνταν με πρώτη ύλη όλα τα κτίρια της πρώτης επεξεργασίας της κριθής (συγκρότημα βυνοποιείου).

Πολλά από τα κτίρια αυτά τα οποία αποχαρακτηρίστηκαν ή δεν προτάθηκε ο χαρακτηρισμός τους, έχουν τόσο ιστορικό όσο και τεχνολογικό ενδιαφέρον και ανήκουν ακριβώς στην περίοδο κατά την οποία το συγκρότημα ανήκε στην Εταιρία ΦΙΞ (μεσοπόλεμος και μεταπολεμική περίοδος). Εάν χαθεί όλο αυτό το σύνολο δεν υπάρχουν πλέον μνημεία που να τεκμηριώνουν την ιστορία του συγκροτήματος ως Ζυθοποιείου ΦΙΞ. Το κτίριο π.χ. 13 ολοκληρώνει το συγκρότημα προς τα ανατολικά και τεκμηριώνει και τη λειτουργία του ως συγκροτήματος παραγωγής πάγου.

Τα βιομηχανικά μνημεία δεν διατηρούνται μόνο για το αρχιτεκτονικό και μορφολογικό τους ενδιαφέρον αλλά και για το τεχνολογικό (κατασκευή και βιομηχανικός εξοπλισμός) και το ιστορικό τους ενδιαφέρον.

Την ενότητα αυτή είχε άλλωστε ως σκοπό να αποκαταστήσει η υπουργική απόφαση του 1994, η οποία είχε ανακαλέσει σχετική απόφαση του 1992, επειδή ακριβώς είχε προβεί σε χαρακτηρισμό τμήματος μόνον του Βιομηχανικού Συγκροτήματος Ζυθοποιία ΦΙΞ. Την αδιάσπαστη μνημειακή ενότητα αναιρεί η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση χωρίς να δικαιολογεί ως προς το θέμα αυτό πλάνη περί τα πράγματα. Προβάλλει απλώς διαφορετική εκτίμηση και αξιολόγηση, της ίδιας πραγματικής κατάστασης, χωρίς επίκληση νέου στοιχείου, επαναφέροντας στην πράξη σε ισχύ την απόφαση που είχε ανακληθεί το 1994. Η απλή όμως επιστροφή με την μέθοδο της ανακλήσεως υπουργικής απόφασης σε προγενέστερο μειωμένο προστατευτικό καθεστώς χαρακτηρισμένου μνημείου, χωρίς να υπάρχει και να θεμελιώνεται πλάνη περί τα πράγματα, αλλά λόγω λανθασμένης ή διαφορετικής απλώς εκτίμησης και αξιολόγησης των ίδιων πραγματικών καταστάσεων, συνιστά καλυμμένη και άρα ανεπίτρεπτη ανάκληση πράξης χαρακτηρισμένου μνημείου.

ΑΛΙΑΣ
ΕΝΙΑΣ 21
ΤΗΛ. 7

2. Έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας

Η προσβαλλόμενη πράξη δεν περιέχει στο σώμα της αιτιολογία, αλλά και η αιτιολογία που προκύπτει από την εισήγηση και την συζήτηση που επακολούθησε στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων δεν είναι σύννομη.

Πραγματικά, στην προσβαλλόμενη απόφασή του ο Υπουργός δεν διέλαβε κανενός είδους αιτιολογία, αρκέστηκε στην απλή απαρίθμηση των κτιρίων και στο είδος του αποχαρακτηρισμού τους (εσωτερικού, εξωτερικού) χωρίς να τεκμηριώσει πλάνη περί τα πράγματα, χωρίς να επικαλείται στοιχεία ή λόγους που στηρίζουν τον αποχαρακτηρισμό μέρους ή τμήματος των κτιρίων και χωρίς να αιτιολογεί το «πλανερό» της διάκρισης ως προς τα βιομηχανικά κτίρια μεταξύ εσωτερικών και εξωτερικών αρχιτεκτονικών χώρων και της πλανερής ένταξης στο προστατευτικό καθεστώς από την ανακαλούμενη απόφαση του 1994 και του μηχανολογικού εξοπλισμού των βιομηχανικών κτιρίων υπ' αριθμ 2^α, 2β, 2γ, 3, 4, 5, 6, 7, 11, 14, 15, 15^α τα οποία είχαν χαρακτηριστεί από την (ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938 της 23.5.1994 (ΦΕΚ 479/Β/24.6.94) ως ιστορικά και διατηρητέα.

Είναι αντιφατικό και αδικαιολόγητο να προτείνεται ο χαρακτηρισμός ως μνημείων- *συμβόλων της βιομηχανικής ανάπτυξης της Θεσσαλονίκης* μόνον ως κελυφών, όταν είναι γνωστό ότι τα βιομηχανικά κτίρια είναι σύνολα κτιρίων και μηχανολογικού εξοπλισμού σύμφωνα με τις αρχές της *βιομηχανικής αρχαιολογίας, διεπιστημονικής μεθόδου ανάλυσης της βιομηχανικής κληρονομιάς (βλ. και σχέδιο Χάρτας του TICCΙH*)*. Τίνος πράγματος τη μνήμη διατηρεί το σύνολο του βυνοποιείου εάν δεν διασωθεί στο σύνολό του **ο διατηρούμενος σήμερα σε εξαιρετική κατάσταση μηχανολογικός εξοπλισμός – μοναδικός στην Ελλάδα μηχανολογικός εξοπλισμός του 19^{ου} αιώνα** και μάλιστα όταν στην εισήγηση αναφέρεται ως **«το μοναδικό στην Ελλάδα βυνοποιείο του 1890» (κτίρια 2^α, 2β, 2γ, 3, και 18)**. Ας σημειωθεί ότι το σύνολο των κτιρίων του ζυθοποιείου ΦΙΞ στη Θεσσαλονίκη αποτελεί πραγματικό πανεπιστήμιο τεχνικών κατασκευής, που καλύπτουν ιστορία οικοδομικής για διάστημα πάνω από έναν αιώνα. Θα μπορούσε να τολμήσει κανείς να πει ότι εάν έλειπαν όλα τα νεότερα κτίρια της Θεσσαλονίκης και σωζόταν μόνο το συγκρότημα του Ζυθοποιείου ΦΙΞ, θα διατηρείτο μια ανεκτίμητη μαρτυρία για το επίπεδο της δόμησης και της βιομηχανίας στη Θεσσαλονίκη για περίοδο 100 ετών.

Εξάλλου η αιτιολογία του μερικού αποχαρακτηρισμού του Ζυθοποιείου, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συζήτησης στο ΚΣΝΜ, είναι αντιφατική, συγκεχυμένη και δεν τεκμηριώνει την υπεισέλευση πλάνης περί τα πράγματα. Η κυριότερη και βασικότερη αιτιολογία της εισηγήτριας υπήρξε το επιχείρημα ότι τα κτίρια στην παρούσα κατάσταση μένουν ανεκμετάλλευστα, ότι κινδυνεύουν να

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΕ ΔΕΠ)

καταρρεύσουν, ότι ορισμένα έχουν ήδη γίνει ερείπια και για να να διατηρηθούν τα κελύφη τους χρειάζεται να γίνει ο μερικός εσωτερικός αποχαρακτηρισμός τους. Αυτοί είναι όμως λόγοι αποτελεσματικότερης και σκοπιμότερης προστασίας του βιομηχανικού μνημείου στο μέλλον και όχι λόγοι που μπορούν να αναχθούν σε πλάνη περί τα πράγματα, ως προς τον αρχικό χαρακτηρισμό τους.

Άλλωστε επισημαίνουμε το γεγονός ότι το ΚΣΝΜ ουδόλως ασχολήθηκε, ως όφειλε, με την άκρως εμπεριστατωμένη και εξειδικευμένη έκθεση της αρμόδιας 4^{ης} Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων Θεσσαλονίκης, η οποία φέρει ημερομηνία 31.1.2003 και αρ. Πρωτ. 165, συνετάγη μετά από εντολή του Κεντρικού Υπουργείου και αποτελεί πλήρως εξειδικευμένη και αιτιολογημένη έκθεση για την ανάγκη προστασίας του συνόλου του Βιομηχανικού Συγκροτήματος, έχοντάς το ερευνήσει κτίριο προς κτίριο και στο σύνολό του.

3. Αντίθεση της προσβαλλόμενης πράξης προς τις συνταγματικές διατάξεις που προστατεύουν το πολιτιστικό περιβάλλον

Σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 1 που θέτει υπό την εγγύηση του κράτους την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με το άρθρο 24 παρ. 1 που υποχρεώνει το κράτος στην προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος ως δικαιώματος όλων και του καθενός ξεχωριστά, και την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου που επιβάλλει την προστασία των μνημείων, η διοίκηση αναλαμβάνει την υποχρέωση προστασίας των μνημείων λαμβάνοντας κάθε είδους μέτρα προληπτικού ή κατασταλτικού χαρακτήρα.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας ερμηνεύοντας σταθερά τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 και 6 Συντ, που καθιερώνουν τη συνταγματική προστασία των πολιτιστικών αγαθών και ειδικότερα των μνημείων και δικαιολογούν «τα **αναγκαία** για την πραγματοποίηση της προστασίας αυτής περιοριστικά της ιδιοκτησίας μέτρα» έχει νομολογήσει ότι «Η προστασία της (πολιτιστικής) κληρονομιάς (...), που συνίσταται στην διατήρηση στο διηνεκές αναλλοίωτων τόσο των μνημείων όσο και του χώρου που τα περιβάλλει συνεπάγεται την δυνατότητα επιβολής των **αναγκαιών μέτρων και περιορισμών** της ιδιοκτησίας (Βλ. σχετικά ΣτΕ Ολ. 3146/1986 ΝοΒ 1987 σελ. 603, ΣτΕ 1743/1985, ΣτΕ 695/1986, 3146/1996, 3610/1987, 2801/1991, 3801/1991, 1822/1992, 1517/1993). Οι περιορισμοί αυτοί που ρυθμίζονται αποκλειστικά από το παραπάνω άρθρο 24 του Συντάγματος μπορεί να έχουν ευρύτερο περιεχόμενο από τους γενικούς περιορισμούς της ιδιοκτησίας που επιτρέπει το άρθρο 17 του Συντάγματος, στη διαμόρφωση της σχετικής εξουσίας του Νομοθέτη».

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Κ.
ΕΠΙΛΕΞΙ 28 -
ΤΗΛ. 77002
ΑΜ

Από το άρθρο 24 παρ. 1 και 6 Συντ., όπως το ερμηνεύει, επομένως, η πάγια σχετική νομολογία, συνάγεται ότι η συνταγματική προστασία των πολιτιστικών αγαθών και οι περιορισμοί στην ιδιοκτησία, που αυτή συνεπάγεται, αναλύεται ως εξής: α) η προστασία αποβλέπει στη διατήρηση αναλλοίωτου του μνημείου *εις το διηνεκές*, β) η προστασία του δικαιολογεί μόνο τους *αναγκαίους* περιορισμούς στην ιδιοκτησία, και γ) η προστασία προϋποθέτει λογικά «μνημεία», που έχουν αναγνωριστεί ή κηρυχθεί ως τέτοια από τις αρμόδιες αρχές, Αρχαιολογικές Υπηρεσίες, με βάση τις προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες.

Η υποχρέωση αυτή συνίσταται αφενός στην ευθεία προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος και των πολιτιστικών αγαθών, όπως είναι τα διατηρητέα μνημεία, και αφετέρου στην αποφυγή βλαπτικών μεταβολών επ' αυτών ή τη μείωση του προστατευτικού τους επιπέδου. Η προσβαλλόμενη με την υπό κρίση αίτηση μείωσε ουσιωδώς και ανεπίτρεπτα το καθεστώς προστασίας, αφού προέβη στον αποχαρακτηρισμό σημαντικού τμήματος των κτιρίων του Βιομηχανικού Συγκροτήματος ΦΙΞ, χωρίς η μεταβολή αυτή να δικαιολογείται από προηγούμενη πλάνη περί τα πράγματα.

Η προσβαλλόμενη πράξη προσέβαλε με τον τρόπο αυτό, στον πυρήνα του, το δικαίωμα προστασίας του συγκεκριμένου μνημείου ως δικαιώματος όλων και καθενός ξεχωριστά στην απόλαυση ενός συγκεκριμένου πολιτιστικού αγαθού, ανατρέποντας αδικαιολόγητα την αρχική προστασία που του είχε εξασφαλίσει η πράξη χαρακτηρισμού του 1994. Δεν έλαβε υπόψη της την αιτιολογία της αρχικής πράξης αλλά και την συνολική προστασία, που αυτή επιδίωξε και η οποία αναδείκνυε το βιομηχανικό συγκρότημα ΦΙΞ ως ένα από τα αντιπροσωπευτικά δείγματα βιομηχανικής αρχιτεκτονικής και οικοδομικής του 19^{ου}, ως σύμβολο της βιομηχανικής ανάπτυξης της Θεσσαλονίκης από τον 19^ο αιώνα, σ' ένα από τους βασικούς τομείς παραγωγής, ως κυριότερο σημείο αναφοράς της Δυτικής Βιομηχανικής ζώνης της νεότερης πόλης της Θεσσαλονίκης στο δεύτερο ήμισυ του 19^{ου} αιώνα και ως σημαντικής μαρτυρίας της εξέλιξης της τεχνολογίας, όπως φαίνεται από τον διασωζόμενο τεχνολογικό εξοπλισμό. Αντίθετα, διέσπασε το μνημείο, αποχαρακτηρίζοντας το μεγαλύτερο μέρος του κτιριακού συγκροτήματος, επιτρέποντας την καταστροφή μεγάλου τμήματος των εσωτερικών του χώρων και σχεδόν πλήρως του μηχανολογικού του υλικού, το οποίο και συνιστά κινητό μνημείο σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 Ν. 3028/28.6.2002 «για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς».

Με βάση τα παραπάνω η προσβαλλόμενη απόφαση ήρθε σε ευθεία αντίθεση με την υποχρέωση της Διοίκησης για προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, προσέβαλε στον πυρήνα του το ατομικό δικαίωμα απόλαυσης του συγκεκριμένου

1/1/72
AF 20
1/1/72

περιβαλλοντικού αγαθού, ανατρέποντας αναιτιολόγητα και ελλείπει οποιουδήποτε νόμιμου σκοπού την κεκτημένη ευνοϊκή προστασία του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

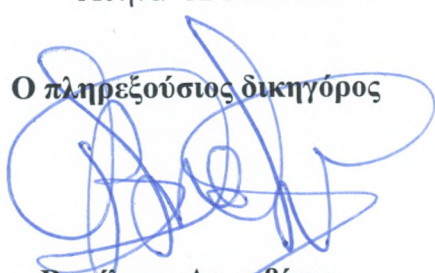
Οι οποίοι είναι νόμιμοι και βάσιμοι, καθώς και για όσους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε νομίμως στο μέλλον

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση
Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη
Να καταδικαστεί ο καθ' ου στη δικαστική μας δαπάνη

Αθήνα 12 Μαΐου 2003

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Βασίλειος Λωροβίνης
ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΛΩΡΟΒΙΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. ΔΣΑ 3177
ΞΕΝΙΑΣ 28 - ΑΘΗΝΑ 115 28
ΤΗΛ. 77 00 362

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-49
ΑΘΗΝΑ 105-64
ΤΜΗΜΑ Ε'

Παράκληση στην απάντηση να
αναφέρεται ο αριθμός της καταθέσεως και
το όνομα του βοηθού εισηγητή εφόσον
αναγράφεται τούτο.

Αριθ. καταθέσεως: 4574/2003

Βοηθός Εισηγητής: **Χ. Μπολόφη**

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος του Ε' Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας

Ορίζει σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του Π.Δ. 18/1989 υπό τον τίτλο
"Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας" (ΦΕΚ 8
Α'), δικάσιμο για να συζητηθεί στο Ε Τμήμα η αίτηση της **ΕΝΩΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ & ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ κ.λπ. (2) την 12
Μαΐου 2004, ημέρα Τετάρτη, ώρα 9.30 π.μ. με εισηγητή τη Σύμβουλο κ. Α.
Θεοφιλοπούλου.**

Παραγγέλλουμε να ανακοινωθεί στον εισηγητή η δικογραφία και να
κοινοποιηθούν αντίγραφα της αιτήσεως και της παρούσας πράξεως στον
αρμόδιο **ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ** με την παράκληση να διαβιβάσει τουλάχιστον 30
ημέρες πριν από τη δικάσιμο στον εισηγητή απευθείας όλα τα σχετικά με την
υπόθεση έγγραφα, συνοπτική έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας, καθώς και τα
τυχόν έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται ότι έγινε η κοινοποίηση στον
αιτούντα ή ότι αυτός έλαβε γνώση του περιεχομένου των προσβαλλόμενων
πράξεων.

Αθήνα, 27/06/2003

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

Η Γραμματέας

ΚΩΝ. ΜΕΝΟΥΔΑΚΟΣ

Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ακριβές αντίγραφο από το πρωτότυπο

Αθήνα, 27/06/2003

Η Γραμματέας

α.α.

Ε. Βαϊδάνη

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΔΩΡΟΒΙΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. ΔΕΑ 8177
ΤΗΛ. 77 00 362 115 28

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΧΡΕΙΑΣ

Αίτηση

1. της Ένωσης Πολιτών Θεσσαλονίκης για το Περιβάλλον και τον Πολιτισμό, επί της οδού Ερμού 43 και Μενεξέ, Θεσσαλονίκη, και
2. της Ελληνικής Εταιρείας για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Εληρονομιάς, επί της οδού Τριπόδων 28, Αθήνα

κατά

του Υπουργού Πολιτισμού, οδός Ερμού 17, Αθήνα

με αίτημα

την προσωρινή και οριστική αναστολή και την χορήγηση προσωρι-
νης διαταγής αναστολής εκτελέσεως
της απόφασής του αρ. ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/829/18311/16-4-2003 (ΦΕΚ 421, Β', 10-4-03, ημ. κυκλ. 15-4-03), η οποία ανακάλεσε τροποποιώντας την απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/995/26938/23-5-94 (ΦΕΚ 479, Β', 24-6-94), με την οποία χαρακτηρίσθηκαν ως ιστορικά, διατηρητέα μνημεία κτί-
ρια του βιομηχανικού συγκροτήματος Φιξ στη Θεσσαλονίκη, με τον μηχανολογικό τους εξοπλισμό και με ανάλογη ζώνη προστασίας, ιδι-
οκτησίας της εταιρείας "Ατλαντική Τεχνοδομική Ε.Π.Ε."

Την 13η Ιουνίου 2003 και με αριθμό 4574 καταθέσαμε στο Δικαστήριό σας αίτηση ακυρώσεως κατά της αναφερομένης πράξεως. Την Κυριακή 15 Ιουνίου γνωστοποιήθηκε στην κοινή γνώμη το όλο θέμα με δημοσίευμα της κ. Γ. Μυρτσιώτη στην εφημερίδα "Καθημερινή". Πρώις χθες το πρωί, συνεργείο προφανώς της ιδιοκτήτριας του με-
γαλύτερου τμήματος του χώρου του βιομηχανικού συγκροτήματος Φιξ στη Θεσσαλονίκη, άρχισε εντατικά και δίχως άδεια οικοδομής ή κατεδάφισης να προβαίνει στις εξής εργασίες επί κτιρίων του συγ-
κροτήματος, σύμφωνα με την συνημμένη τεχνική έκθεση του μηχανι-
κού Ευαγγ. Αδαμογιάννη, ο οποίος έσπευσε στον χώρο κατόπιν εντο-
λής της Επιτροπής του ΤΕΕ, Τμήματος Κεντρικής Μακεδονίας, ενήργη-
σε αυτοφία και έλαβε σχετικές φωτογραφίες, ενώ αμέσως μετά συνέ-
ταξε την προσκομιζόμενη, με τις φωτογραφίες, τεχνική έκθεση (σχετ. αρ. Ι):

1. Συνεργείο τριών ατόμων ενεργούσε κατεδαφιστικές εργασί-
ες στο κτίριο αρ. 16 (παλιό λεβητοστάσιο), αποξηλώνοντας μεταλλικά
εξαρτήματα από τη μεταλλική στέγη του κτιρίου και από τμήματα
των παλαιών ατμολεβήτων που είναι εγκατεστημένοι στο ίδιο κτίριο

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με αντίο, κατόπιν
20.12.2003
Αντίγραφο - Αθήνα
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΧΡΕΙΑΣ

2. Ταυτόχρονα, μέλη του συνεργείου φόρτωναν σε φορτηγό αποσπασμένα τμήματα μηχανολογικού εξοπλισμού, που είχαν προηγουμένως αποξηλωθεί από τους παλαιούς ατράλεβητες του ίδιου κτιρίου. Το φορτηγό απομακρύνθηκε με δύο από τους τρεις εργαζόμενους.

3. Στο κτίριο αρ. I6 ήδη είχαν γκρεμιστεί πρόσφατα οι τοιχοποιίες, με εμφανείς πλίνθους, που περιέβαλαν τους ατράλεβητες, προκειμένου αυτοί να απομακρυνθούν, αφού πρώτα απογυμνωθούν.

4. Στα κτίρια I5 και I5α (παλιό μηχανουργείο και εγκατάσταση παραγωγής διοξειδίου του άνθρακα για την παραγωγή πάγου) ήδη πρόσφατα αποξηλώθηκε μεγάλο μέρος του μέχρι πρότινος διατηρουμένου σε καλή κατάσταση μηχανολογικού εξοπλισμού παραγωγής ενέργειας (παλαιές ηλεκτρογεννήτριες και κινητήρες) καθώς και μεγάλος αριθμός παλαιών μεταλλικών φιαλών.

Με τις ενέργειες αυτές είναι προφανές ότι οι εργολαβοκατασκευαστές ιδιοκτήτες του συγκροτήματος σκοπούν στη δημιουργία τετελεσμένων γεγονότων, σε εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ώστε να προκατάλάβουν την κοινή γνώμη και τους φορείς της Θεσσαλονίκης, οι οποίοι έχουν αγωνιστεί για τη διάσωση του μοναδικού, πιά, σε όλη την Ελλάδα συγκροτήματος αλλά και έχουν προ πολλού καταθέσει εμπεριστατωμένες προτάσεις για την αξιοποίησή του (με παράδειγμα ζωντανό τον γνωστό "Μύλο" στην πόλη), ενώ θέλουν επίσης να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα ενόψει της εκδίκασης της αιτήσεώς μας στο Δικαστήριό σας.

Είναι εξίσου προφανές ότι, ανεξάρτητα από το γεγονός τη μη εκδόσεως άδειας κατεδαφίσεως ή οικοδομής στον χώρο του συγκροτήματος, οι ιδιοκτήτες άρχισαν να προβαίνουν σε εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως ως προς το κτίριο I6 (χαρακτηρισμός μόνο του κελύφους του) και ότι προτίθενται να συνεχίσουν και σε άλλα ομοειδή κτίρια. Οι πράξεις αυτές (υλικές ενέργειες) άρχισαν να προκαλούν ανεπανόρθωτη βλάβη, δεδομένου ότι ο αφαιρούμενος μηχανολογικός εξοπλισμός οδεύει προς άγνωστη κατεύθυνση.

Γι' αυτό, επικαλούμενοι και το ά.52 του π.δ. I8/I989, όπως τροποποιήθηκε από το ά.35 του ν.272I/I999, ζητούμε από το Δικαστήριό σας, εκτός της προσωρινής και οριστικής αναστολής της πράξεως, και την χορήγηση προσωρινής διαταγής αναστολής εκτελέσεώς της, στη συντομότερη δυνατή προθεσμία, προς αποτροπή των ευλόγως προβλεπομένων νέων καταστροφικών ενεργειών των ιδιοκτητών επί του συγκροτήματος, που αποτελεί ενιαίο βιομηχανικό και ιστορικό σύνολο, σύμφωνα με τους ορισμούς της Σύμβασης της Γρανάδας (I985, νόμος 2039/I992), όπως αναλυτικά εκθέτουμε στην αίτηση ακυρώσεως, αλλά και του ν.3028/I992.

Με την αίτηση ακυρώσεως προσαγάγαμε τις βασικές πράξεις για το συγκρότημα (1994 και 2003), δημοσιευμένες σε ΦΕΚ, βεβαίωση περί της ημέρας κυκλοφορίας του δεύτερου ΦΕΚ. Με την παρούσα αίτησή μας, αφού ενεργήσαμε σχετική έρευνα και μηχανικός μας προέβη σε σύγκριση των δύο κηρύξεων, προσάγουμε αριθμημένα κατά την σειρά που αναφέρεται ακολουθώντας, τα εξής τεκμήρια, ~~χάρτες~~ και στοιχεία:

1. την έκθεση, συνοδευόμενη από οκτώ φωτογραφίες, του μηχανικού Ευαγγ. Αδαμογιάννη.

2. Το άρθρο της εφημερίδας "Παθημερινή" της 15-6-03.

3. Την ανακοίνωση της προσβαλλόμενης απόφασης και τη μνεία ότι είναι απαραίτητη η έκδοση άδειας κατεδάφισης.

4. Εγχρωμο αναλυτικό χάρτη, με ακριβή σύγκριση των ρυθμίσεων των δύο Υ.Α. του 1994 και του 2003.

5. Φωτοτυπία του ΦΕΚ 704, Δ', 21-11-89, με την ειδική ποδοδομική ρύθμιση για τον όλο χώρο του συγκροτήματος Φιξ, συνοδευόμενη από το σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα.

6. Το έγγραφο αρ. 1947/25-1-93 της 4ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων, με συμπληρωματική τεκμηρίωση και αξιολόγηση των κτιρίων του συγκροτήματος, ενόψη της κήρυξης του 1994.

7. Αντίγραφο της από 22-3-93 έκθεσης αυτοψίας μηχανικών της κεντρικής ΔΙΑΔΠ του ΥΠΠΟ".

8. Αντίγραφο του εγγράφου περί εξέτασης του θέματος από το κεντρικό ΥΠΠΟ (αρ. 1623/10-5-93).

9. Αντίγραφο του Πρακτικού της συνεδρίας αρ. 5/17-2-1994 του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠΠΟ.

10. Αντίγραφο της απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού για την κήρυξη του 1994 (αρ. 993/26838/23-5-94).

11. Σειρά τεσσάρων εγγράφων υπηρεσιών του ΥΠΠΟ το 2001 ενόψη της επανεξέτασης του θέματος.

12. Αντίγραφο του εγγράφου αρ. 3841/61804/16-1-2003 του Υπουργού Πολιτισμού, με το οποίο αναπέμφθηκε το θέμα στο ΚΣΝΜ.

13. Την άκρως λεπτομερειακή και πλήρως τεκμηριωμένη ειδική έκθεση της 4ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων για το συγκρότημα, με την οποία εξετάσθηκε αυτό κτίριο προς κτίριο ~~την καταθέσαμε ήδη με την αίτηση~~ ~~ακυρώσεως~~. Με τον αρ. 13 καταθέτουμε ενημερωτικό σημείωμα της ΔΙΑΔΠ με ημερομηνία 5-2-03.

14. Την ανακοίνωση της απόφασης (προσβαλλομένης) αρ. 829/8311/7-4-03 του Υπουργού Πολιτισμού.

15. Φωτοτυπίες από το σύγγραμμα "Αρχές της βιομηχανίας στη Θεσσαλονίκη (1870-1912)", που εκδόθηκε το 1987 από την ΕΤΒΑ, με συγκεκρι-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΕΣΤΕΡΝΩΝ
Τ.Α.Υ.

μένες αναφορές για την ιστορία και την αξία του συγκροτήματος.

16. Αναπαραγωγή ταχυδρομικού δελταρίου με φωτογραφία της εισόδου του ελληνικού στρατού στη Θεσ/νίκη το 1912, όπου τμήμα του συγκροτήματος φαίνεται καθαρά στο αριστερό της φωτογραφίας.

17. Σχεδιάσματα διφημιστικά της εταιρίας Φιξ (1926) με όψεις του συγκροτήματος.

18. Φωτοτυπία, πινακίδας κόπτης του συγκροτήματος το 1931.

19. Αναλυτική αναπαραγωγή του 1992 από το προηγούμενο.

20. Το συγκρότημα πριν το αγοράσει η Φιξ, όπως ερμηνίστηκε στο "Πανελλήνιον Δεύκωμα της ΙΟΟρίδος" το 1932.

21. Σειρά εγγράφων του ΤΕΕ-Τμήματος Κ. Μακεδονίας για την αξία του συγκροτήματος και την ανάγκη προστασίας κτιρίων και του μηχανολογικού εξοπλισμού (1992).

22. Ειδική έκθεση ομάδας εργασίας του προηγούμενου (Ιούν. 1993), με ανάλυση προτάσεων και για το μέλλον του κτιρίου. Τέτοιες προτάσεις συνάντησαν την πλήρη αδιαφορία της Διοίκησης μέχρι σήμερα, η οποία απλώς ήρθε να μειώσει την προστασία επί αιτήσεως των ιδιοκτητών.

23. Αντίγραφα "πρότασης" των ιδιοκτητών, για δημιουργία..... ξενοδοχειακού συγκροτήματος στην περιοχή (γι' αυτό και ζήτησαν και πέτυχαν τον αποχαρκτηρισμό κτιρίων και την σχεδόν ολοκληρωτική άρση προστασίας του μηχανολογικού εξοπλισμού των υπολοίπων).

24-34. Φωτογραφίες (Ιούνιος 2003) του συνόλου και κτιρίων του συγκροτήματος.

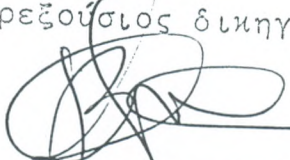
35-36. Φωτογραφία και φωτοτυπία ειδικής μελέτης για το κτίριο αρ. 28α, δημιουργίας του μεγάλου αρχιτέκτονα Τ. Ζενέτου, κτίριο αναφοράς για τη σύγχρονη αρχιτεκτονική, το οποίο προστατεύθηκε με την ΥΑ του 1994 και αποχαρκτηρίστηκε με την προσβαλλόμενη.

Διόρθωση: στη σελίδα 3 (κεφ. Ι, παρ. γ) της αιτήσεως ακυρώσεως από παραδρομή αντί του ορθού κτίριο αριθμός 2 αναφέρεται κτίριο αρ. 12. Παρακαλούμε να ληφθεί υπόψη το ορθό.

Εατά τα λοιπά, ζητούμε ό,τι και με την αίτηση ακυρώσεως.

Αθήνα, 20 Ιουνίου 2003

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΔΩΡΟΒΙΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. ΔΣΑ 3177
ΞΕΝΙΑΣ 28 - ΑΘΗΝΑ 115 28
ΤΗΛ. 77 00 362

Αίτηση

1. της Ένωσης Πολιτών Θεσσαλονίκης για το Περιβάλλον και τον Πολιτισμό, επί της οδού Ερμού 43 και Μενεξέ, Θεσσαλονίκη, και
 2. της Ελληνικής Σταιρείας για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, επί της οδού Τριπόδων 23, Αθήνα

κατά

του Υπουργού Πολιτισμού, οδός Ερμού 17, Αθήνα

με αίτημα

την προσωρινή και οριστική αναστολή ~~της προσωρινής αναστολής~~ της προσωρινής αναστολής εκμελέσεως,

της απόφασής του αρ.ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/829/18311/16-4-2003(ΦΕΚ 421, Β', 10-4-03, ημ.κυκλ.15-4-03), ή οποία ανακάλεσε τροποποιώντας την απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/993/26938/23-5-94(ΦΕΚ 479, Β', 24-6-94) με την οποία χαρακτηρίσθηκαν ως ιστορικά, διατηρητέα μνημεία κτριοι του βιομηχανικού συγκροτήματος Φιξ στη Θεσσαλονίκη, με τον μηχανολογικό τους εξοπλισμό και με ανάλογη ζώνη προστασίας, ιδιοκτησίας της εταιρείας "Ατλαντική Τεχνοδομική Ε.Π.Ε."

Την 13η Ιουνίου 2003 και με αριθμό 4574 καταθέσαμε στ Δικαστήριό σας αίτηση ακυρώσεως κατά της αναφερομένης πράξεως. Την Κυριακή 15 Ιουνίου γνωστοποιήθηκε στην κοινή γνώμη το όλο θέμα με δημοσίευμα της κ.Γ.Κυρτσιώτη στην εφημερίδα "Καθημερινή". Ο ~~Συνομιλίας~~ Συνεργείο προφανώς της ιδιοκτήτριας του μεγαλύτερου τμήματος του χώρου του βιομηχανικού συγκροτήματος Φιξ στη Θεσσαλονίκη, άρχισε εντατικά και δίχως άδεια οικοδομής ή κατεδάφισης να προβαίνει στις εξής εργασίες επί κτιρίων του συγκροτήματος, σύμφωνα με την συνημμένη τεχνική έκθεση του μηχανικού Ευαγγ.Αδαμογιάννη, ο οποίος έσπευσε στον χώρο κατόπιν εντολής της Επιτροπής του ΤΕΕ, Τμήματος Κεντρικής Μακεδονίας, ενήργησε αυτοφύλα και έλαβε σχετικές φωτογραφίες, ενώ αμέσως μετά συνέταξε την προσκομιζόμενη, με τις φωτογραφίες, τεχνική έκθεση (σχετ αρ.Ι):

Ι. Συνεργείο τριών ατόμων ενεργούσε κατεδαφιστικές εργασίες στο κτίριο αρ.Ι6 (παλαιό λεβητοστάσιο), αποξηλώνοντας μεταλλικά εξαρτήματα από τη μεταλλική στέγη του κτιρίου και από τμήματα των παλαιών ατμολεβήτων που είναι εγκατεστημένοι στο ίδιο κτίριο

2. Ταυτόχρονα, μέλη του συνεργείου φόρτωναν σε φορτηγό αποσπασμένα τμήματα μηχανολογικού εξοπλισμού, που είχαν προηγουμένως αποξηλωθεί από τους παλαιούς ατμολέβητες του ίδιου κτιρίου. Το φορτηγό απομακρύνθηκε με δύο από τους τρεις εργαζόμενους.

3. Στο κτίριο αρ. 16 ήδη είχαν γκαρμισεθεί πρόσφατα οι τοιχοποιίες, με εμφανείς πλίνθους, που περιέβαλαν τους ατμολέβητες, προκειμένου αυτού να απομακρυνθούν, αφού πρώτα απογυμνωθούν.

4. Στα κτίρια 15 και 15α (παλιό μηχανουργείο και εγκατάσταση παραγωγής διοξειδίου του άνθρακα για την παραγωγή πάγου) ήδη πρόσφατα αποξηλώθηκε μεγάλο μέρος του μέχρι πρότινος διατηρουμένου σε καλή κατάσταση μηχανολογικού εξοπλισμού παραγωγής ενέργειας (παλιές ηλεκτρογεννήτριες και κινητήρες) καθώς και μεγάλος αριθμός παλαιών μεταλλικών φιαλών.

Με τις ενέργειες αυτές είναι προφανές ότι οι εργολαβοκατασκευαστές ιδιοκτήτες του συγκροτήματος σκοπούν στη δημιουργία τετελεσμένων γεγονότων, ~~με εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως~~ ώστε να προκαταλάβουν την κοινή γνώμη και τους φορείς της Θεσσαλονίκης, οι οποίοι έχουν αγωνιστεί για τη διάσωση του μοναδικού, πιά, σε όλη την Ελλάδα συγκροτήματος αλλά και έχουν προ πολλού καταθέσει εμπεριστατωμένες προτάσεις για την αξιοποίησή του (με παράδειγμα ζωντανό τον γνωστό "Μύλο" στην πόλη), ενώ θέλουν επίσης να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα ενόψει της εκδίκασης της αιτήσεώς μας στο Δικαστήριό σας.

Είναι εξίσου προφανές ότι, ανεξάρτητα από το γεγονός τη μη εκδόσεως άδειας κατεδαφίσεως ή οικοδομής στον χώρο του συγκροτήματος, οι ιδιοκτήτες ~~προσπαθούν να προλάβουν σε εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, προκειμένου να μην επέλθει~~ (χαρακτηρισμός μόνο του κελύφους του) και ότι προτίθενται να συνεχίσουν και σε άλλα ομοειδή κτίρια. Οι πράξεις αυτές (υλικές ενέργειες) άρχισαν να προκαλούν ανεπανόρθωτη βλάβη δεδομένου ότι ο αφαιρούμενος μηχανολογικός εξοπλισμός οδεύει προς άγνωστη κατεύθυνση.

Γι' αυτό, επικαλούμενοι και το ά. 52 του π.δ. 18/1989, όπως τροποποιήθηκε από το ά. 35 του ν. 2721/1999, ~~και το άρθρο 17 του ν. 2721/1999~~ εκτός της προσωρινής και οριστικής αναστολής της πράξεως, ~~και της αναστολής της εκτέλεσης της πράξεως~~ προς αποτροπή των ευλόγως προβλεπομένων νέων καταστροφικών ενεργειών των ιδιοκτητών επί του συγκροτήματος, που αποτελεί εθνικό βιομηχανικό και ιστορικό σύνολο, σύμφωνα με τους ορισμούς της Σύμβασης της Γρανάδας (1985, νόμος 2039/1992), όπως αναλυτικά εκθέτουμε στην αίτηση ακυρώσεως, αλλά και του ν. 3028/2002.

Με την αίτηση ακυρώσεως προσαγάγαμε τις βασικές πράξεις για το συγκρότημα (1994 και 2003), δημοσιευμένες σε ΦΕΚ, βεβαίωση περί της ημέρας κυκλοφορίας του δεύτερου ΦΕΚ. Με την παρούσα αίτησή μας, αφού εισηγήσαμε σχετική έρευνα και μηχανικός μας πρόβη σε σύγκριση των δύο κηρύξεων, προσάγουμε αριθμημένα κατά την σειρά που αναφέρεται ακολουθώς, τα εξής τεκμήρια, χάρτες και στοιχεία:

1. την έκθεση, συνοδευόμενη από οκτώ φωτογραφίες, του μηχανικού Ευαγγ. Αδαμογιάννη.

2. Το άρθρο της εφημερίδας "Καθημερινή" της 15-6-03.

3. Την ανακοίνωση της προσβαλλόμενης απόφασης και τη μνεία ότι είναι απαραίτητη η έκδοση άδειας κατεδάφισης.

~~4. Εγχρωμο αναλυτικό χάρτη με αιολική σύγκριση των ρυθμίσεων των όρων Υ.Α. του 1994 και του 2003.~~

5. Φωτοτυπία του ΦΕΚ 704, Δ', 2Ι-ΙΙ-89, με την ειδική ποδοδομική ρύθμιση για τον όλο χώρο του συγκροτήματος Φιξ, συνοδευόμενη από το σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα.

6. Το έγγραφο αρ. Ι947/25-Ι-93 της 4ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων, με συμπληρωματική τεκμηρίωση και αξιολόγηση των κτιρίων του συγκροτήματος, ενόψη της κήρυξης του 1994.

7. Αντίγραφο της από 22-3-93 έκθεσης αυτοψίας μηχανικών της κεντρικής ΔΙΑΔΗ του ΥΠΠΟ".

8. Αντίγραφο του εγγράφου περί εξέτασης του θέματος από το κεντρικό ΥΠΠΟ (αρ. Ι623/Ι0-5-93).

9. Αντίγραφο του Πρακτικού της συνεδρίας αρ. 5/Ι7-2-Ι994 του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠΠΟ.

10. Αντίγραφο της απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού για την κήρυξη του 1994 (αρ. 993/26938/23-5-94).

11. Σειρά τεσσάρων εγγράφων υπηρεσιών του ΥΠΠΟ το 2001 ενόψη της επανεξέτασης του θέματος.

12. Αντίγραφο του εγγράφου αρ. 384Ι/6Ι804/Ι6-Ι-2003 του Υπουργού Πολιτισμού, με το οποίο αναπέμφθηκε το θέμα στο ΚΣΜΜ.

~~.....~~ την άκρως λεπτομερειακή και πλήρως τεκμηριωμένη ειδική έκθεση της 4ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων για το συγκρότημα, με την οποία εξετάσθηκε αυτό κτίριο προς κτίριο ~~.....~~ ~~.....~~ με τον αρ. Ι6 καταθέτουμε ενημερωτικό σημείωμα της ΔΙΑΔΗ με ημερομηνία 5-2-03.

14. Την ανακοίνωση της απόφασης (προσβαλλομένης) αρ. 329/83ΙΙΥ/7-4-03 του Υπουργού Πολιτισμού.

15. Φωτοτυπίες από το σύγγραμμα "Αρχές της βιομηχανίας στη Θεσσαλονίκη (1870-1912)", που εκδόθηκε το 1987 από την ΕΤΒΑ, με συγκεκρι-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-49
ΑΘΗΝΑ 105-64
ΤΜΗΜΑ Ε'

Αριθ. καταθέσεως: 4851/2003

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος του Ε' Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας

Έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του π. δ/τος 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του ν. 2721/1999.

1. Ορίζουμε εισηγητή της υποθέσεως τη Σύμβουλο κ. Α. Θεοφιλοπούλου και βοηθό την κ. Χ. Μπολόφη.

2. Παραγγέλλουμε να κοινοποιηθεί με επιμέλεια των αιτούντων αντίγραφο της αίτησης αναστολής με την πράξη αυτή α) στον ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ο οποίος οφείλει να διαβιβάσει στο Συμβούλιο της Επικρατείας το φάκελο και τις απόψεις της Διοικήσεως εντός έξι (6) ημερών από την κοινοποίηση και β) στην ... Εταιρία "Αεθαιμιή Τεχνοδομική" ... ΕΠΕ ... που φέρεται να έχει δικαίωμα παρεμβάσεως στη δίκη.

Ο αιτών οφείλει μέχρι τη λήξη της ίδιας προθεσμίας να προσκομίσει στον Εισηγητή τα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν τους ισχυρισμούς του.

Αθήνα, 27/06/2003

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος
του Ε' Τμήματος

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του π. δ/τος 18/1989 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του ν. 2721/1999.

ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΜΕ

την προσωρινή εκτέλεση της υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΠΛΗ/Ρ/829/18311/16-4-2003 (Β' 424) ως προς την ἀποσπασματική κτίριον τῶν βωμικων νικητ συμφέρεισης ΦΙΞ Θεσσαλονίκης

Η παρούσα ισχύει μέχρι την έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής Αναστολών επί της εκκρεμούσης αιτήσεως αναστολής.

Αθήνα, 9-7 2003

Ὁ Πρόεδρος του Α' Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 10-7-2003

Ἡ Γραμματεὶς τοῦ Ε' Τμήματος
τοῦ Συμβουλίου τῆς Επικρατείας

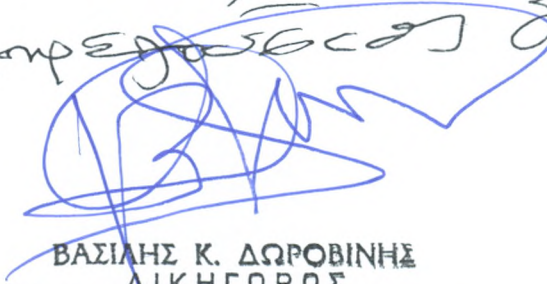
Παραγγελία προς ενδιαφέρον

Αρμόδιος δικαστικός λειτουργός να
επιδώσει τον παρόντα, με την
παράδοση, προσαρτημένη διαταγή
εκτέλεσης ενταξίας της πράξης
του Υπουργείου Παιδείας, με
αριθμό νόμ. 100, προς μόνον
τους μεν μεν μεν μεν μεν μεν
ενεργώντας την εκτέλεση, όπως:

- 1) Υπουργείο Παιδείας, Μαρούσι -
Γένεας 10, Αθήνα.
- 2) Την διαταγή του νόμου 100
μετάφραση ελθούσα "Αρχαία
Γραμμάτια" - Θεσσαλονίκη.
- 3) Το αρμόδιο Αδελφότητα Φιλία
όπου η συμμόρφωση της - Θεσσαλονίκη.
- 4) Το γραφείο Πρωτοδικάτος
Θεσσαλονίκης.

Αντίγραφο του παρόντος νόμου
επίσης προς την 4η Εφορία Βγ.
Αρχαίων Θεσσαλονίκης.

Αθήνα, 9 Ιουλίου 2003
Ο Υπογράφων Δικηγόρος

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΔΩΡΟΒΙΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. ΔΣΑ 3177
ΕΞΕΛΑ 28 - ΑΘΗΝΑ 115 28
ΤΗΛ. 77 00 392

✓
Βασίλης Κ. Δωροβίνης

Δικηγόρος - Πολιτικός Επιστήμονας

Ξενίας 28 - Αθήνα (115 28)

Τηλ.: 210 7700 362, Τηλ/πο: 210 6000 259

Επεί τα υπόμνημα κατατίθενται
στο Συμβούλιο της Επικρατείας
28.5.2004
Αθήνα

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Ε' ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Υπόμνημα

μετά τη συζήτηση της υποθέσεως

των

1. Ένωση Πολιτών Θεσσαλονίκης για το Περιβάλλον και τον Πολιτισμό,
με έδρα της Θεσσαλονίκης, επί της οδού Ερμού 43 και Μενεξέ, και
2. Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της
Πολιτιστικής Κληρονομιάς, με έδρα την Αθήνα, επί της οδού Τριπό-
δων 28

κατά

τού Υπουργού Πολιτισμού, οδός Ερμού 17, Αθήνα

γιά την ακύρωση

της απόφασής του αρ. ΥΠΠΟ/ΔΙΔΑΠ/Γ/829/18311/ 7-4-2003 (ΦΕΚ 421, Β',
ΙΟ-4-03, ημ. κυκλ. Ι5-4-03), η οποία ανακάλεσε, τροποποιώντας την, την
απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΔΑΠ/Γ/993/26938/23-5-94 (ΦΕΚ 479, Β', 24-6-94),
με την οποία χαρακτηρίσθηκαν ως ιστορικά, διατηρητέα μνημεία κτίρια
του βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΕ στη Θεσσαλονίκη, με τον μηχανολο-
γικό τους εξοπλισμό και με ανάλογη ζώνη προστασίας, ιδιοκτησίας της
εργολαβοκατασκευαστικής εταιρίας "Ατλαντική Τεχνοδομική Ε.Π.Ε."

Συζητήθηκε την 19 Μαΐου 2004 στο Δικαστήριό σας η με αρ.
πρωτ. 4574/Ι3-6-2003 αίτησή μας για την ακύρωση της αναφερόμενης πρά-
ξης, με Εισήγηση της Συμβούλου κ. Α. Θεοφιλοπούλου, η οποία πρότεινε
την αποδοχή της. Με το παρόν υπόμνημα και πέρα από όσα λεπτομερεια-
κά εκθέσαμε με την αίτηση ακυρώσεως και την αίτηση αναστολής, έχον-
τας και αποδεικτικό υπόβαθρο 36 σχετικά έγγραφα, χάρτες και φωτογραφί-
ες, αναλύουμε με συντομία ορισμένα βασικά θέματα της υπόθεσης, όπως
μάλιστα αυτά αναδείχθηκαν κατά τη συζήτηση.

Στην κρίνόμενη υπόθεση βρισκόμαστε εμπρός σε μία "κλασική"
περίπτωση αποχαρκτηρισμού κτιρίων, με ανεπαρκέστατη και ανακριβή
αιτιολογία, μετά από σειρά παλινδρομήσεων που, δυστυχώς, έχουν δημι-

ουργήσει "παράδοση" στο ΥΠΠΟ, παρά τον νέο νόμο 3028/2002, ο οποίος ως προς αυτό το θέμα, τουλάχιστο, έθεσε αυστηρότερους όρους, αλλά και παρά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σας ως προς τους αποχαράκ-κτηρισμούς.

Τι συνέβη στην προκειμένη περίπτωση; Εργολαβοκατασκευαστική εταιρία της Θεσσαλονίκης, που συνεστήθη το 1985, αγόρασε το 1990 τη μεγαλύτερη έκταση του ιστορικού βιομηχανικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης (ΦΙΕ), το 1999 τέθηκε υπό εκκαθάριση και το 2001 διεμερίσθησαν τα ιμάτιά της μεταξύ των μετόχων της. Στο επισυναπτόμενο άρθρο της "Ελευθεροτυπίας" της 18 Μαΐου ο Ν. Ζαφειράκης, ένας από τους βασικούς μετόχους, όπως ήδη εκθέσαμε στη συζήτηση, δήλωσε ξεκάθαρα ότι το συγκρότημα "είχε αγοραστεί με σκοπό την κατεδάφισή του και την ανοικοδόμηση του οικοπέδου".

Το συγκρότημα ΦΙΕ Θεσσαλονίκης, όπως και το συγκρότημα των νοσοκομειακών κτιρίων της "Σωτηρίας" στην Αθήνα, αποτελούν μοναδικά, πιά, ιστορικά σύνολα κτιρίων και μνημεία, που διασώζουν αδιάσπαστη την ιστορία και την ιστορική μνήμη τόσο της οικοδομικής τέχνης όσο και της λειτουργίας κτιρίων εν πολλοίς με τον εξοπλισμό τους, για περίοδο πλέον του ενός αιώνα. Το γεγονός αυτό, ιδιαίτερα για το ΦΙΕ, αναγνωσρίσθηκε έγκαιρα, σύμφωνα με αδιάφευστα στοιχεία που ήδη προσαγάγαμε και έγκυρους μελετητές.

Το ΥΠΠΟ, μετά από προηγούμενη αρνητική στάση του (με την απόφασή του ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/3366/5Ι224/27-ΙΟ-92, με την οποία αρνήθηκε τον χαρακτηρισμό των κτιρίων του συγκροτήματος), αφυπνίστηκε αργότερα και το 1994, με την απόφασή του αρ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938/23-5-94, προέβη σε χαρακτηρισμό των περισσοτέρων κτιρίων του συγκροτήματος, μετά από άκρως εμπεριστατωμένη έκθεση της αρμόδιας 4ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων, η οποία για να τεκμηριώσει την αξία του συνολικού συγκροτήματος προέβη και σε κατ'ιδίαν τεκμηρίωση κτίριο προς κτίριο, ώστε να θεμελιωθεί πλήρως η αξία του (βλ. αναλυτικά σελ. 2 της αιτήσεώς μας). Το ίδιο έκαμε και πριν επανεξετασθεί το όλο ζήτημα και εκδοθεί η πράξη που προσβάλαμε (έχουμε προσαγάγει τις σχετικές εκθέσεις της).

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, με σειρά εγγράφων του κεντρικού ΥΠΠΟ προ της συζητήσεως και με την παρέμβαση επτά μετόχων της τέως εργολαβοκατασκευαστικής εταιρίας τέθηκαν βασικά δύο ζητήματα, του είδους της κηρύξεως του συνόλου και των κτιρίων, και της πλάνης περί τα πράγματα, που δήθεν ενεργήθηκε κατά τον χαρακτηρισμό του 1994 και πριν τον αποχαρκτηρισμό του 2003. Επ'αυτών επαγόμεθα τα εξής:

Ι. Το ίδιο το ΥΠΠΟ, όχι μόνο στο σώμα της απόφασης του 1994,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
15 28
62

αλλά και μεταγενέστερα, σε βασικά έγγραφά του, αναδεικνύει τον χαρακτήρα του συγκροτήματος ως συνόλου ιστορικών κτιρίων, σύμφωνα, μάλιστα, με τον ορισμό του ά.2, παρ.2 της Σύμβασης της Γρανάδας (νόμος 2039/1992). Έτσι:

— στην πράξη χαρακτηρισμού του 1994 αναφέρεται ρητά ότι "το θέμα αντιμετωπίζεται ονολικά εφόσον πρόκειται για ενιαίο συγκρότημα (ενότητα) κτιριακή, οικοδομική, λειτουργική, παραγωγική, τεχνολογική" και ακολουθώντας ότι τα κτίρια που χαρακτηρίζονται είναι "αντιπροσωπευτικά δείγματα βιομηχανικής αρχιτεκτονικής και οικοδομικής", "σύμβολο της βιομηχανικής ανάπτυξης της Θεσσαλονίκης από τον 19^ο αιώνα" και "το κυριότερο σημείο αναφοράς της Δυτικής βιομηχανικής ζώνης της νεώτερης πόλης", ενώ το επίδικο κτίριο του αρχιτέκτονα Ζενέτου (που κι αυτό αποχαρακτηρίσθηκε με την επίδικη απόφαση) θεωρούν ότι "αποτελεί το μανδύκο στη Θεσσαλονίκη υλοποιημένο έργο" του.

— Ως ενιαίο σύνολο θεωρείται το συγκρότημα από το ίδιο το ΚΣΝΜ στη συνεδρία του αρ.5 της Ι7-2-94, στη σχετική έκθεση αρ.Ι947/25-Ι-93 της 4^{ης} Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων, ακόμα και στη νέα συνεδρία του της 6-2-2003, αλλά ακόμα και στην προσβληθείσα απόφαση λόγος γίνεται περί "συγκροτήματος"— συνεχώς και σχεδόν σε κάθε σελίδα σε όλα αυτά τα κείμενα.

Κατόπιν αυτών, είναι εκπληκτικό το ότι, κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, ο εκπρόσωπος του Υπουργού μίλησε απαξιωτικά για τα νεώτερα κτίρια του συγκροτήματος, ενώ για να....."αποδείξει" πως δεν πρόκειται για ενιαίο συγκρότημα αναφέρθηκε στο ότι το σημείο Έ'της κήρυξης του 1994 εξαίρεσε τμήμα του περιβάλλοντα χώρου με τα νεωτερικά κτίσματα (που είχαν προστεθεί πολύ μεταγενέστερα, λίγο πριν πάψει να λειτουργεί το όλο εργαστάσιο). Μάλιστα ο εκπρόσωπος του Υπουργού παραδέχθηκε ότι τα μη χαρακτηρισμένα κτίρια του 1994 ήταν προσθήκες σε ήδη υφιστάμενα, και αυτές δεν χαρακτηρίσθηκαν τελικά— προφανώς για να αναδειχθούν τα αρχικά κτίρια.

2. Βασικό επιχείρημα των αντιδίκων μας ήταν ότι δήθεν εμφλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα κατά τη λήψη της απόφασης του 1994 και γι' αυτό λήφθηκε η επίδικη απόφαση, προς άρση αυτής της πλάνης. Ως πραγματολογικό στοιχείο αυτού του επιχειρήματος προβλήθηκε η επιγενομένη κλαπή στοιχείων του μηχανολογικού εξοπλισμού, όπως και ενέργειες βανδαλισμού και εσκεμμένης καταδάφισης κτιρίων ή τμημάτων.

23
των τους. Ζητά χρησιμοποιούμε το επίθετο επιγενομένη, διότι τόσο από τις δύο εμπεριστατωμένες και άκρως λεπτομερειακές εκθέσεις της 4^{ης} Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων, καθ' ύλην και τοπικά αρμόδιας, οι οποίες αντικειμενικά αποτελούν (όπως άλλωστε δέχεται πάγια το Δικαστήριό σας) την ατιμολογική βάση των υπουργικών αποφάσεων (βεβαίως στη δεύτερη περίπτωση, του 2003, η προσβληθείσα απόφαση αποδεικνύεται αναιτιολόγητη και για τον λόγο αυτό, δηλαδή διότι αγνόησε την έκθεση της Εφορείας αυτής), αλλά και όπως ομολογεί και η ίδια η παρέμβαση (σελ. ΙΙ και Ι7) κλοπές και καταστροφές συνέβησαν μετά τον χαρακτηρισμό του 1994.

Συνέχεια αυτών των καταστροφών υπήρξαν άλλωστε οι βανδαλικές ενέργειες και οι κλοπές που επισυνέβησαν μετά την κατάθεση της αιτήσεως ακυρώσεως, όπως αναλυτικά εκθέσαμε στην αίτηση αναστολής και βεβαίωσε πραγματογνώμονας του ΤΕΕ Κ. Μακεδονίας, ο οποίος υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας της μεταφοράς των κλοπιμαίων και ειδοποίησε την Αστυνομία.

Πέρα από αυτά, ένα βασικό έγγραφο που ήλθε σε γνώση μας μόλις λίγες μέρες προ της συζητήσεως, το οποίο επικαλούμαι ~~μετά~~ ^{κατά} τη συζήτηση και προσάγουμε σήμερα, πιστοποιεί ότι κατά τη συνεδρία της 6-2-03 του Κ.Σ. Νεωτέρων Μνημείων, όπου συζητήθηκε το θέμα του αποχαρακτηρισμού κτιρίων, δεν τέθηκε θέμα πλάνης περί τα πράγματα και ότι σύμφωνα με το ά.6 του ν. 3028/02 δεν καλυπτόταν ο αποχαρακτηρισμός κτιρίων και η ίδια η ψηφοφορία των μελών του Συμβουλίου. Το έγγραφο υπογράφεται από την Προϊσταμένη της 4^{ης} Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων κ. Ε. Καμπύρη, που ήταν και μέλος του ΚΣΝΜ, φέρει αρ. πρωτ. 249 και ημερομηνία Ι7-2-03 και απεστάλη στο ΥΠΠΟ/ΔΙΑΑΠ. Την επισυνάπτουμε στο παρόν υπόμνημα.

Τελικά, είναι σαφέστατο από τις δύο εκθέσεις της 4^{ης} Εφορείας Ν.Μ., μάλιστα σε αντιπαράβολή μεταξύ τους, ότι το συγκρότημα του ζυθοποιείου ΦΙΕ (πρώην "Όλυμπος") στη Θεσσαλονίκη, παρόλες τις φθορές και τις βλάβες που επήλθαν μετά τον χαρακτηρισμό του ως ενιαίου βιομηχανικού συνόλου, το 1994, εξακολουθεί να διασώζει όλες τις αξίες που είχαν διαπιστωθεί με την πράξη χαρακτηρισμού. Κατά ιστορική σύμπτωση, μάλιστα, το ίδιο έτος 2003 εκπονήθηκε στο Νίζνυ-Ταγκίλ της Μόσχας διεθνής Χάρτα για τη διατήρηση της βιομηχανικής κληρονομιάς, σύμφωνα με την οποία "η βιομηχανική κληρονομιά θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένα συστατικό και αναπόσπαστο τμήμα της πολιτιστικής κληρονομιάς στο σύνολό της. Η νομική προστασία της θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ιδιαίτερη φυσιογνωμία της και να είναι σε θέση να προστατεύει τόσο

115 28
362

τον περιβάλλοντα χώρο όσο και τον μηχανολογικό εξοπλισμό, υπόγειες εγκαταστάσεις, κατασκευές εναέριες, συγκροτήματα και σύνολα κτιρίων, βιομηχανικά τοπία" (για τη νομική δεσμευτικότητα σειράς Χαρτών για την αρχιτεκτονική κληρονομιά παραπέμπουμε στο άρθρο "Η νομική δεσμευτικότητα του Χάρτη της Βενετίας", που προσάγουμε, κατά κατ' αναλογία παραβολή).

Ειδικότερα, τέλος, για το κτίριο Ξενέτου, η 4^η Εφορεία Ν.Μ. ενέκρινε πρόσφατα την αποκατάστασή του, με τον υπάρχοντα μηχανολογικό εξοπλισμό, μετά από αίτημα των επιχειρηματιών που έχουν επενδύσει τον χώρο του, προκειμένου αυτός να γίνει επισκέψιμος.

Περαιώνοντας θεωρούμε απαράδεκτη, επίσης, την προσβληθείσα πράξη και για τον λόγο ότι λίγες εκατοντάδες μέτρα πέραν του επιδίκου συγκροτήματος, το κτίριο παλαιού μύλου με όλο τον εξοπλισμό του, αναδείχθηκε στον γνωστό σε όλη την Ευρώπη "Μύλο", του οποίου η σωστή αποκατάσταση και η επανάχρησή του προκάλεσε και την σε ευρωπαϊκό επίπεδο βράβευσή του, από την EURCPA NOSTRA. Αντί τούτο να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση, το βιομηχανικό συγκρότημα της ΦΙΕ αφέθηκε (ή και ενθαρρύνθηκε) να βανδαλιστεί και ήλθε η κεντρική Διοίκηση, παλινδρομούσα, να παράσχει, αντικειμενικά, επιβράβευση τέτοιων ενεργειών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ζητούμε να γίνει δεκτή η Εισήγηση, να γίνει δεκτή η αίτησή μας και να ακυρωθεί η επίδικη πράξη, να καταδικασθεί δε το Δημόσιο στη δικαστική δαπάνη μας.

Αθήνα, 27 Μαΐου 2004

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΔΩΡΟΒΙΝΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. ΔΣΑ 3177
ΞΕΝΙΑΣ 28 - ΑΘΗΝΑ 115 28
ΤΗΛ. 77 00 362

ΑΠΟΚΟΛΛΗΤΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ
€ 5 €
ΠΕΝΤΕ ΕΥΡΩ

ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ ΑΠΟ ΒΑΣΙΛΗ
ΔΕΡΟΒΙΝΗ
επώνυμο καταθέτη
ΓΙΑ ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ
αίτια κατάθεσης
ΤΗΝ 13/6/03
ημερομηνία
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

σφραγίδα - υπογραφή

ΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
(Ε' ΤΜΗΜΑ)

ΑΙΤΗΣΗ

Ενώσης Πολιτών Θεσσαλονίκης για το Περιβάλλον και τον Πολιτισμό
κερδοσκοπικής εταιρίας, που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη, στην
Μενεξέ, Θεσσαλονίκη 52045, τηλ. 270 970,
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ για την Προστασία του Περιβάλλοντος
της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, Σωματίου μη Κερδοσκοπικού, νομί-
υφισταμένου, οδός Τριπόδων 28 Αθήνα 10558,

ΚΑΤΑ

Του Υπουργού Πολιτισμού, οδός Ερμού 17, 101 86, Αθήνα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

Της απόφασης ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/829/18311 της 16.4.2003 του Υπουρ-
Πολιτισμού, (ΦΕΚ 421,Β', 10.4.2003 ημ. κυκλ. 15.4.03), η οποία ανακάλ-
τροποποιώντας την απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938 της 23.5.1994 (Φ
479/Β/24.6.94) με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως ιστορικά, διατηρητέα μνη-
κτίρια του Βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ στη Θεσσαλονίκη με το μηχανολο-
εξοπλισμό τους και με ανάλογη ζώνη προστασίας, ιδιοκτησίας της εται-
«ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ» ΕΠΕ.

Ι. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938 της 23.5.1994 (Φ
479/Β/24.6.94) είχε ανακληθεί η ΥΑ, ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/3366/51224/27.10
σχετικά με το μη χαρακτηρισμό ως διατηρητέου, τμήματος του Βιομηχανι-
συγκροτήματος Ζυθοποιία ΦΙΞ στην οδό 26^{ης} Οκτωβρίου στη Θεσσαλονίκη, με
αιτιολογία της αναγκαιότητας συνολικής αντιμετώπισης του θέματος εφό-
πρόκειται για ένα ενιαίο συγκρότημα με ενότητα κτιριακή, οικοδομική, λειτουρ-
και παραγωγική. Η παραπάνω ανακλητική υπουργική απόφαση αποβλέποντας
συνολική προστασία του Βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ, μερίμνησε:

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με σφραγίδα καταθέτης
Αντίγραφο - Αθήνα. 13/6/03
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Αριθμός 3999 '2004

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 19 Μαΐου 2004, με την εξής σύνθεση : Κ. Μενουδάκος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε' Τμήματος, Σ. Ρίζος, Αγγ. Θεοφιλοπούλου, Σύμβουλοι, Β. Καμπίτση, Χρ. Λιάκουρας, Πάρεδροι. Γραμματέας η Γ. Σκελλαρίου, Γραμματέας του Ε' Τμήματος.

Για να δικάσει την από 12 Μαΐου 2003 αίτηση :

των : 1) Αστικής μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας με την επωνυμία "Ένωση Πολιτών Θεσσαλονίκης για το Περιβάλλον και τον Πολιτισμό", που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη, οδός Ερμού αριθμός 43 και Μενεξέ και 2) Σωματίου μη Κερδοσκοπικού με την επωνυμία "Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς", που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Τριπόδων αριθμός 28, οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Βασίλειο Δωροβίνη (Α.Μ. 3177), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος παρέστη με τον Αντώνιο Κλαδιά, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινόντων : 1) Δέσποινας Παρίση - Ζαφειρίδη, 2) Πάρι Θεαγένους Παρίση, κατοίκων Θεσσαλονίκης, οδός Ι. Δραγούμη αριθμός 48, 3) Χαρίλαου Αθανασίου Ζαφειρίδη, 4) Φωτίκας συζ. Χαριλάου Ζαφειρίδη, κατοίκων Ωραιοκάστρου Θεσσαλονίκης, οδός Ρ. Φεραίου αριθμός 27, 5) Βασιλείου Νικολάου Ζαφειρίδη, 6) Νικολάου Αθανασίου Ζαφειρίδη, και 7) Αθανασίου-Νικολάου Ζαφειρίδη, κατοίκων Ροδοχωρίου Συκιών Θεσσαλονίκης, οδός Βασ. Ρώτα αριθμός 10, οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Ιωάννη Κοϊμτζόγλου (Α.Μ. 2867 Θεσσαλονίκης), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ'

αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/829/18311/16.4.2003 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 421/10.4.2003 τ. Β'), που ανακάλεσε τροποποιώντας την απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938/23.5.1994 (ΦΕΚ 479/Β/24.6.1994), με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως ιστορικά, διατηρητέα μνημεία κτίρια του Βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ στη Θεσσαλονίκη με το μηχανολογικό εξοπλισμό τους και με ανάλογη ζώνη προστασίας, ιδιοκτησίας της εταιρείας "ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ ΕΠΕ".

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της Εισηγήτριας, Συμβούλου Αγγ. Θεοφιλοπούλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο των παρεμβαίνόντων και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (ειδικά γραμμάτια παραβόλου 515267 και 968739/2003).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/829/18311/7.4.2003 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 421 Β'), περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της αποφάσεως ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938/23.5.1994 του ίδιου Υπουργού (ΦΕΚ 479 Β'), με την οποία χαρακτηρίσθηκαν ως διατηρητέα μνημεία κτίρια του Βιομηχανικού Συγκροτήματος ΦΙΞ στη Θεσσαλονίκη με το μηχανολογικό εξοπλισμό τους, ιδιοκτησίας της εταιρείας «ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ Ε.Π.Ε.».

3. Επειδή, η υπό κρίση αίτηση, η οποία κατατέθηκε στη Γραμμα-

./.

τεία του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 13.6.2003, ασκείται εμπροθέσμως, εντός της εξηκονθήμερης προθεσμίας, διότι ναι μεν η προσβαλλόμενη απόφαση δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 10.4.2003, αλλά, όπως βεβαιώνεται στο Γ 85136/13.6.2003 έγγραφο του Εθνικού Τυπογραφείου, το ΦΕΚ 421 τεύχος Β, στο οποίο δημοσιεύθηκε η απόφαση αυτή, παραδόθηκε στη θυρίδα πώλησης για το κοινό και με τον τρόπο αυτό τέθηκε σε κυκλοφορία στις 15.4.2003.

4. Επειδή, η πρώτη αιτούσα, αστική εταιρεία, κατά τα άρθρα 741 επ. και 784 επ. του Αστικού Κώδικα, η οποία έχει ως καταστατικό σκοπό την ενεργοποίηση των μελών της για ζητήματα που αφορούν, μεταξύ άλλων, τον πολιτισμό, το περιβάλλον και την καθημερινή ζωή στην πόλη της Θεσσαλονίκης, με έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση. Με έννομο συμφέρον επίσης ασκείται η αίτηση από το δεύτερο των αιτούντων σωματείο, το οποίο έχει ως σκοπό, κατά το άρθρο 3 του καταστατικού του, την προστασία της φυσικής και ανθρωπογενούς κληρονομιάς της χώρας.

5. Επειδή, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς παρεμβαίνουν υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης πράξεως οι φερόμενοι ως ιδιοκτήτες, μετά τη διανομή, με τὸ 41075/2001 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Μ. Κωτούλα, της εκκαθαρισθείσης εταιρικής περυσίας της εταιρείας «ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ Ε.Π.Ε.», του οικοπέδου και των επ' αυτού κτιριακών εγκαταστάσεων του Βιομηχανικού Συγκροτήματος ΦΙΞ στη Θεσσαλονίκη, τις οποίες αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση.

6. Επειδή, το άρθρο 24 του Συντάγματος ορίζει ότι : «1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα ...6. Τα μνημεία, οι παραδοσιακές περιοχές και τα παραδοσιακά στοιχεία προστατεύονται από το Κράτος. Νόμος θα ορίσει τα αναγκαία για την πραγματοποίηση της προστασίας αυτής περιοριστικά μέτρα της ιδιοκτησίας, καθώς

και τον τρόπο και το είδος της αποζημίωσης των ιδιοκτητών». Με τις διατάξεις αυτές του Συντάγματος καθιερώνεται ειδικώς αυξημένη προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, δηλαδή των μνημείων και λοιπών στοιχείων που προέρχονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα και συνθέτουν την ιστορική, καλλιτεχνική και εν γένει πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας. Η προστασία της κληρονομιάς αυτής συνίσταται στη διατήρηση στο διηνεκές αναλλοίωτων τόσο των παραπάνω μνημείων και κάθε στοιχείου του πολιτιστικού περιβάλλοντος και συνεπάγεται τη δυνατότητα επιβολής των αναγκαίων μέτρων και περιορισμών της ιδιοκτησίας, καθώς και της υποχρέωσης των ιδιοκτητών και νομέων να τα αποκαταστήσουν στην αρχική τους μορφή, όταν έχουν φθαρεί από το χρόνο ή άλλες ανθρώπινες ενέργειες ή άλλα περιστατικά. Οι περιορισμοί αυτοί, που ρυθμίζονται αποκλειστικά από το άρθρο 24 του Συντάγματος, μπορεί να έχουν ευρύτερο περιεχόμενο από τους γενικούς περιορισμούς της ιδιοκτησίας που επιτρέπει το άρθρο 17 του Συντάγματος (ΣτΕ 1712/2002, 2602/2000, 4284/1999, 1097/1987 Ολ. κ.ά.).

7. Επειδή, στο άρθρο 6 του ν.3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (ΦΕΚ 153 Α') ορίζεται ότι : «1. Στα ακίνητα μνημεία περιλαμβάνονται : α) ... β) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που είναι προγενέστερα των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους. γ) ... 2. Ο χαρακτηρισμός ακινήτου μνημείου είναι δυνατόν να αφορά και κινητά που συνδέονται με ορισμένη χρήση του ακινήτου, τις χρήσεις που είναι σύμφωνες με το χαρακτήρα του ως μνημείου, καθώς και τον περιβάλλοντα χώρο ή στοιχεία αυτού. 3 ... 4 ... Τα ακίνητα μνημεία των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1 χαρακτηρίζονται μνημεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Υπηρεσίας και γνώμη του Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερ-

νήσεως. 5. 9. Η απόφαση χαρακτηρισμού ακινήτου μνημείου που εκδίδεται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να ανακληθεί μόνο για πλάνη περί τα πράγματα. Η απόφαση ανάκλησης εκδίδεται κατά τη διαδικασία των παραγράφων 4 και 5 και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αφότου επέρχονται και τα αποτελέσματά της ...». Κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διάταξης, που απηχεί νομολογιακό κανόνα, ο οποίος διαμορφώθηκε κατά την ερμηνεία των διατάξεων των διατάξεων του ν. 1469/1950 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830», εν όψει του σκοπού που επιδιώκεται με το χαρακτηρισμό κτιρίου ως διατηρητέου, δηλαδή της διηνεκούς προστασίας των στοιχείων της πολιτιστικής κληρονομιάς, δεν είναι επιτρεπτή η ανάκληση πράξεων χαρακτηρισμού στοιχείων της πολιτιστικής κληρονομιάς και υπαγωγής στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς που έχει θεσπισθεί για τα στοιχεία αυτά, όπως είναι οι πράξεις χαρακτηρισμού ιστορικού διατηρητέου μνημείου, ούτε η έκδοση πράξεων αποχαρακτηρισμού, ολικού ή μερικού, των πιο πάνω ιστορικών στοιχείων, εκτός αν διαπιστωθεί αιτιολογημένως, κατόπιν νέας γνωμοδότησεως του αρμόδιου Συμβουλίου, ότι ο χαρακτηρισμός είχε γίνει χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου ή ότι εμφιλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα (ΣτΕ 1712/2002, 4392/1997).

8. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με την ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/3366/51224/27.10.1992 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, αφενός δεν χαρακτηρίστηκαν ως κτίρια που χρειάζονται ειδική κρατική προστασία σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1469/1950, τα κτίρια 12, 16, 17, 18 και 20 - 30 (σύμφωνα με συνημμένο στην απόφαση αυτή τοπογραφικό διάγραμμα) του Βιομηχανικού Συγκροτήματος ΦΙΞ στην οδό 26^{ης} Οκτωβρίου στη Θεσσαλονίκη, με την αιτιολογία ότι «είναι νεώτερα κτίρια, δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και δεν συνδέονται με το αρχικό κτίσμα», αφετέρου, εν όψει του ότι εκκρεμούσε η ενδεχόμενη κήρυξη ως διατηρητέου του κεντρικού συγκροτήματος και του περιβάλλοντος χώρου,

ανεστάλησαν με την ίδια απόφαση οι οικοδομικές εργασίες, στο σύνολο αυτό, μέχρι να ολοκληρωθεί η σχετική διαδικασία εντός τριμήνου από της εκδόσεως της υπουργικής αποφάσεως. Για τα υπόλοιπα κτίρια του βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ ορίστηκε με την πιο πάνω απόφαση ότι θα επανεξετασθούν μετά από συμπληρωματική τεκμηρίωση και επιστημονική αξιολόγηση όλων των αρχιτεκτονικών τους φάσεων από την 4^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων. Κατόπιν αυτής της αποφάσεως, με το 1947/25.1.1993 έγγραφο της 4^{ης} Ε.Ν.Μ. προτάθηκε να επανεξετασθεί το σύνολο του συγκροτήματος με ενιαίο πρίσμα διότι «ο διαχωρισμός τμήματος του συνόλου των κτιρίων ως μη διατηρητέων σε αντιδιαστολή με την γενική θεώρηση και αξιολόγηση του συνόλου μόνο αρνητικά μπορεί να επηρεάσει την κατάσταση διατήρησης του συγκροτήματος και δεν συμβαδίζει με τη σημασία του ως το μοναδικό του είδους του στην Ελλάδα». Η πρόταση αυτή στηρίχθηκε στην από 23.1.1993 συμπληρωματική εισήγηση της αρχιτέκτονος Ο. Δεληγιάννη, στην οποία αναφέρεται ότι το πιο πάνω βιομηχανικό συγκρότημα είναι ένα μνημείο της τεχνικής «γιατί διατηρεί στο σύνολό τους όλα τα τμήματα παραγωγής, αλλά και τον μηχανολογικό τους εξοπλισμό, μοναδική περίπτωση, σ' όλο τον ελληνικό χώρο για 100 ετών συγκροτήματα αυτού του είδους». Ακολούθως, εκδόθηκε η ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938/23.5.1994 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 479 Β'), με την οποία ανακλήθηκε η πιο πάνω υπουργική απόφαση του έτους 1992 και, όπως αναφέρεται στην ανακλητική αυτή απόφαση, αντιμετωπίστηκε το θέμα συνολικά διότι, «πρόκειται για ενιαίο συγκρότημα (κτιριακή ενότητα - οικοδομική, λειτουργική, παραγωγική, τεχνολογική)». Περαιτέρω, με την ίδια απόφαση χαρακτηρίσθηκαν ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1469/1950, τα κτίρια, με τα στοιχεία 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 7^α, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 15^α, 16, 16^α, κατά το συνημμένο στην απόφαση αυτή τοπογραφικό διάγραμμα, του βιομηχανικού συγκροτήματος Ζυθοποιία ΦΙΞ μαζί με τον εξοπλισμό τους, διότι αποτελούν : «αντιπροσωπευτικά δείγματα βιομηχανικής αρχιτεκτονικής και οικοδομικής

του 19^{ου} αι. σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά αρχιτεκτονικά πρότυπα της περιοχής, σύμβολο της βιομηχανικής ανάπτυξης της Θεσσαλονίκης από τον 19^ο αι. σ' ένα από τους (3) βασικούς τομείς παραγωγής, (αλευρόμυλοι - ΑΛΑΤΙΝΙ, Κλωστοϋφαντουργία ΥΦΑΝΕΤ, ζύθοποιια ΦΙΞ), κυριότερο σημείο αναφοράς της Δυτικής Βιομηχανικής ζώνης της νεώτερης πόλης της Θεσσαλονίκης στο δεύτερο ήμισυ του 19^{ου} αι. (Λιμάνι, Τελωνείο, παλαιός σιδηροδρομικός σταθμός, δίκτυα υποδομής - φωταέριο, ύδρευση, παγοποιία, αλευροβιομηχανία, βυρσοδεψία), σημαντική μαρτυρία της εξέλιξης της τεχνολογίας όπως φαίνεται στο διασωζόμενο τεχνολογικό εξοπλισμό». Με την ίδια απόφαση ορίστηκε ως ζώνη προστασίας, για την προβολή και ανάδειξη των μνημείων, ο οικοπεδικός χώρος υπό στοιχεία Β Γ Ι Θ Η Ζ Ε Β, μέσα στα όρια ιδιοκτησίας του συγκροτήματος, χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, το κτίριο 28^α του πιά πάνω συγκροτήματος διότι «αποτελεί το μοναδικό στη Θεσσαλονίκη υλοποιημένο έργο του αρχιτέκτονα Τ. Ζενέτου», ενώ τα κτίρια 12 και 20 δεν χαρακτηρίστηκαν ως κτίρια που χρειάζονται ειδική κρατική προστασία, με την αιτιολογία ότι είναι νεώτερα κτίσματα, τα οποία δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και συνεπώς δεν καλύπτουν τις αναγκαίες προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις του ν. 1469/1950. Τέλος, αποδεσμεύτηκε ο οικοπεδικός χώρος Α Β Γ Δ Α με όλα τα υφιστάμενα νεώτερα κτίσματα. Ακολούθως, η 4^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων με το 152/31.1.2001 έγγραφό της ζήτησε την ορθή επανάληψη αυτής της αποφάσεως διότι δεν συμπεριλαμβάνονταν σ' αυτήν τα κτίρια 16^β, 17, 18, 19 και 25, για τα οποία το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων είχε γνωμοδοτήσει υπέρ του χαρακτηρισμού τους. Η Διεύθυνση Λαϊκού Πολιτισμού (ΔΙ/ΛΑΠ) του Υπουργείου Πολιτισμού, με το 680/12434/5.3.2001 έγγραφό της, ζήτησε τη διενέργεια αυτοψίας από την 4^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων, για να διαπιστωθεί αν υφίστανται τα κτίρια αυτά και αν έχουν μεταβληθεί κάποια από τα στοιχεία της αρχικής εισήγησης. Με το 400/12.3.2001 έγγραφό της η υπηρεσία αυτή, μετά τη διενέργεια νέας αυτοψίας, απάντησε ότι τα κτίρια υφίστανται και ότι για μεν τα

κτίρια 18, 19 και 25 δεν έχουν μεταβληθεί κάποια στοιχεία της αρχικής της εισήγησης, για το κτίριο, όμως, 17 διαπιστώθηκε ότι έχει υποστεί σημαντικές βλάβες η στέγασή του, ενώ στο κτίριο 16^β έχουν βλάβες οι πλευρικές τοιχοποιίες. Περαιτέρω, αναφέρεται ότι τα δύο αυτά κτίρια, κατά το μέτρο που αποτελούν νεώτερες προσθήκες στα αρχικά ιστορικά κτίρια, μπορούν να μην περιληφθούν στην επαναδιατύπωση στο ορθό της απόφασης χαρακτηρισμού του διατηρητέου συγκροτήματος. Ακολούθως, οι ιδιοκτήτες του συγκροτήματος με την από 5.12.2001 αίτησή τους προς την ΔΙΛΑΠ ζήτησαν την επανεξέταση της αποφάσεως του 1994, υποβάλλοντας μελέτη για την αξιοποίηση του συγκροτήματος και του περιβάλλοντος αυτό χώρου. Μετά από νέες αυτοψίες, που έγιναν στις 2.2.2002 και 17.1.2003 από τον Αρχιτέκτονα Α. Ξενάκη, η υπόθεση εισήχθη στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων, το οποίο με το πρακτικό 3/6.2.2003 δεν γνωμοδότησε για την επαναδιατύπωση στο ορθό της αποφάσεως του 1994, αλλά για το χαρακτηρισμό των κτιριακών εγκαταστάσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3028/2002, αφού έλαβε υπόψη την, κατά το άρθρο 4 του νόμου αυτού, έκθεση της 4^{ης} Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων του Νοεμβρίου 2002 για την κατάσταση διατήρησης των κτιρίων του συγκροτήματος. Με την προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση ο Υπουργός Πολιτισμού εμμένει στην απόφαση του έτους 1994, όσον αφορά το χαρακτηρισμό ως διατηρητέου μνημείου του κτιρίου 2 με το μηχανολογικό εξοπλισμό του και τον χαρακτηρισμό των κτιρίων 2^α, 2^β, 2^γ, 3, 4, 5, 6, 7, 11, 14, 15 και 15^α ως διατηρητέων, αλλά μόνον ως προς τα κελύφη των κτιρίων, το μη χαρακτηρισμό ως μνημείων των κτιρίων 12 και 20 και τον ορισμό ζώνης προστασίας υπό στοιχεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Α, με αποδέσμευση του λοιπού χώρου και των κτισμάτων, που βρίσκονται σ' αυτόν. Περαιτέρω, με την προσβαλλόμενη απόφαση χαρακτηρίζεται ως μνημείο, σύμφωνα με το ν. 3028/2002, το κέλυφος του κτιρίου 19, δεν χαρακτηρίζονται ως μνημεία τα κτίρια 16^β, 17, 21, 22, 23, 24, 25, καθώς και το κτίριο 18 και ανακαλείται η ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/26938/23.5.1994 απόφαση του Υπουργού Πολιτι-

σμού, όσον αφορά το χαρακτηρισμό των κτιρίων 1 και 10 και 7^α, 8, 9, 13, 16, 16^α και 28^α του συνημμένου διαγράμματος.

9. Επειδή, από το πρακτικό 3/6.2.2003 του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, επί του οποίου στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, προκύπτει ότι οι λόγοι για τους οποίους προτάθηκε η επανεξέταση της αποφάσεως του έτους 1994 είναι οι ακόλουθοι : «1. Με την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/993/23.5.1994 χαρακτηρίσθηκαν συλλήβδην όλα τα κτίρια του συγκροτήματος μαζί, μάλιστα με το μηχανολογικό εξοπλισμό τους χωρίς να εξετασθεί ποιά από αυτά διέθεταν μηχανολογικό εξοπλισμό, ποιά όχι και ποιά ήταν απλώς κελύφη, χωρίς περιεχόμενο. Ήδη, κατά την αυτοψία που διενήργησαν οι μηχανικοί της ΔΙΛΑΠ κ. Ξενάκης και Β. Αλεκτορίδου την 22.3.1993 είχε επισημανθεί ότι πολλά από τα κτίρια είχαν κατασκευασθεί αποκλειστικά και μόνον ως κελύφη και λειτούργησαν ως αποθηκευτικοί χώροι ή γραφεία, και κατά συνέπειαν δεν διέθεταν μηχανολογικό εξοπλισμό. Άλλα πάλι, στο παρελθόν διέθεταν μηχανολογικό εξοπλισμό, ο οποίος όμως εν τω μεταξύ είχε αφαιρεθεί. Για το λόγο αυτό είχαν προτείνει να χαρακτηρισθούν ως διατηρητέα μνημεία μόνο τα κελύφη τους. Παραθέτουμε φωτογραφική τεκμηρίωση από την αυτοψία αυτή, προκειμένου να γίνει αντιληπτό ότι τα κτίρια, τα οποία χαρακτηρίσθηκαν διατηρητέα μνημεία με το μηχανολογικό εξοπλισμό τους σύμφωνα με την παραπάνω απόφαση, δεν ήταν τίποτε άλλο από απλά κελύφη και σε αρκετές περιπτώσεις μάλιστα ερειπωμένα. 2) Η παραπάνω απόφαση βασίσθηκε κυρίως στη συμπληρωματική εισήγηση της 4^{ης} ENM με αρ. 1947 π.ε 25.1. 1993, στην οποία αναφέρεται ότι είναι αναγκαία η διατήρηση του συνόλου του Ζυθοποιείου διότι είναι μνημείο τεχνικής το οποίο «διατηρεί στο σύνολό του όλα τα τμήματα παραγωγής αλλά και τον μηχανολογικό του εξοπλισμό». Σε προγενέστερα όμως της παραπάνω εισήγησης έγγραφα της 4^{ης} ENM με αρ. 457/31.1.1992 και 606/30.4.1992 αναφέρεται εκτεταμένη κλοπή μηχανμάτων και εξοπλισμού και εν τέλει ότι «η κατάσταση διατήρησης των κτιρίων και του μηχανολογικού εξοπλισμού εμφανίζεται πολύ χειρότερη από

αυτών του 1990 οπότε είχε συνταχθεί ο αρχικός φάκελος για την κήρυξη». Είναι σαφές λοιπόν ότι, ήδη, πριν την εξέταση του θέματος από το ΚΣΝΜ, τα κτίρια του συγκροτήματος δεν διέθεταν το μηχανολογικό εξοπλισμό που είχαν κατά τη σύνταξη της αρχικής εισήγησης της 4^{ης} ΕΝΜ». Από τα οικ. 457/31.3.1992 και 606/30.4.1992 έγγραφα, όμως, της 4^{ης} ΕΝΜ, προκύπτει μόνον ότι από τους ιδιοκτήτες του Ζυθοποιείου ΦΙΞ έγινε στο Θ' Α.Τ. Ασφαλείας Θεσσαλονίκης καταγγελία για εκτεταμένη κλοπή μηχανημάτων από το συγκρότημα και ότι, μετά από αυτοψία, διαπιστώθηκαν ίχνη βανδαλισμών και προσπάθεια καταστροφής της σιδερένιας κλίμακας ανόδου στον όροφο των εγκαταστάσεων ζύμωσης και διάλυσης των ζυθοβραστήρων του Ζυθοποιείου. Επίσης, στην έκθεση του Νοεμβρίου 2002 για την κατάσταση διατήρησης του συγκροτήματος, αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής : «Η πιο σημαντική απώλεια μετά τον χαρακτηρισμό των κτιρίων του συγκροτήματος ως διατηρητέων ήταν η κλοπή των χάλκινων ζυθοβραστήρων από την αρχική φάση του συγκροτήματος. Η κλοπή καταγγέλθηκε από την Εφορεία (οικ. 1171/8.8.1994) πλην, δεν είχε αποτέλεσμα η σχετική έρευνα. Κατά τα λοιπά, εκτός των φθορών των τμηματικών αφαιρέσεων τμημάτων του μηχανολογικού εξοπλισμού και των φθορών στις περιπτώσεις πτώσης στεγών, ο ιστορικός μηχανολογικός εξοπλισμός του συγκροτήματος βρίσκεται στη θέση του. Και το στοιχείο αυτό προσθέτει στην αξία του συγκροτήματος και το ανάγει σήμερα στο πιο σημαντικό ιστορικό βιομηχανικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης, ένα από τα σημαντικότερα της Ελλάδας και από τα πιο σημαντικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο» (σελ. 4). Η ίδια πιο πάνω έκθεση περιέχει σε αναλυτική αποτύπωση της κατάστασης διατήρησης ενός εκάστου των κτιρίων, παρουσιάζοντας την αρχική χρήση, την κατάσταση την εποχή του χαρακτηρισμού (1990 - 1994), τις ενδιάμεσες επεμβάσεις (1994 - 2002), τη κατάσταση - χρήση κατά το χρόνο σύνταξης της έκθεσης και, τέλος, προβαίνει σε αξιολόγηση. Από την έκθεση αυτή προκύπτει ότι για ορισμένα από τα κτίρια, τα οποία χαρακτηρίσθηκαν διατηρητέα μόνο ως προς τα κελύφη τους με την προ-

σβαλλόμενη απόφαση, βεβαιώνεται ότι διατηρούν τον μηχανολογικό εξοπλισμό τους σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό. Ειδικότερα : Για το κτίριο 3 (τμήμα βυνοποιείου - καθορισμός και φρύξη βύνης) αναφέρεται ότι μεταξύ των ετών 1994 - 2002 έγινε αντικείμενο κλοπών και βανδαλισμών, ότι έχουν απομακρυνθεί τμήματα του ιστορικού μηχανολογικού εξοπλισμού, αλλά ότι ο μηχανολογικός εξοπλισμός στο σύνολό του βρίσκεται στη θέση του. Τα κτίριο 5 (Πύργος ψυκραντηρίου) έγινε αντικείμενο κλοπών και βανδαλισμών μεταξύ των ετών 1994 - 2002 και απομακρύνθηκαν τμήματα του μηχανολογικού εξοπλισμού του. Το κτίριο 15 - 15^α (Τμήμα Παγοποιείου - Μηχανοστασίου - παραγωγή co₂), παρά την αφαίρεση τμημάτων μηχανολογικού εξοπλισμού κατά τα έτη 1994 - 2002, διατηρεί σε μεγάλο βαθμό τον ιστορικό του μηχανολογικό εξοπλισμό. Ως προς τα υπόλοιπα κτίρια η πιο πάνω έκθεση δεν καταφάσκει την ύπαρξη μηχανολογικού εξοπλισμού. Περαιτέρω, με την έκθεση του Νοεμβρίου 2002 διαπιστώνεται η ύπαρξη μηχανολογικού εξοπλισμού και ως προς μερικά από τα κτίρια, τα οποία με την προσβαλλόμενη απόφαση αποχαρακτηρίστηκαν στο σύνολό τους. Αναφέρεται δε ότι στο κτίριο 1 (Τμήμα Βυνοποιείου - Β' Φάσης 1892 - 1893) βρίσκεται εγκλωβισμένος ο ιστορικός μηχανολογικός εξοπλισμός του. Από το κτίριο 16 - 16^α (Τμήμα βυνοποιείου - λεβητοστάσιο, φάσεις Β' 1892 - 3 και Γ' 1920 αντίστοιχα) έχει αφαιρεθεί τμήμα του μηχανολογικού εξοπλισμού του κατά τα έτη 1994 - 2002, οι λέβητες όμως βρίσκονται στη θέση τους. Διατυπώνεται δε ως γενικό συμπέρασμα ότι : «Το συγκρότημα του Ζυθοποιείου ΦΙΞ ... παρ' όλες τις βλάβες και τις φθορές, που έχει υποστεί κατά το διάστημα μετά τον χαρακτηρισμό των κτηρίων του ως διατηρητέων ιστορικών μνημείων (1994), εξακολουθεί να διασώζει όλες τις αξίες που είχαν διαπιστωθεί κατά την περίοδο εκείνη». Όπως συνάγεται από το 3/6.2.2003 πρακτικό του ΚΣΝΜ, σε συνδυασμό και με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, με την προσβαλλόμενη απόφαση αφενός αποχαρακτηρίζονται κτίρια του επίδικου βιομηχανικού συγκροτήματος, τα οποία με την ανακαλούμενη κατά τούτο απόφαση του Υπουργού Πολιτι-

σμού του έτους 1994 είχαν χαρακτηριστεί ως διατηρητέα, χωρίς να διαπιστώνεται πλάνη περί τα πράγματα ή έλλειψη νόμιμης προϋπόθεσης του χαρακτηρισμού αλλά κατόπιν νέας αξιολόγησης αυτών των κτιρίων και, αφετέρου χαρακτηρίζονται ως διατηρητέα μόνον τα κελύφη άλλων κτιρίων, των οποίων είχε χαρακτηριστεί ως διατηρητέος και ο μηχανολογικός εξοπλισμός, χωρίς να προκύπτει ότι είχε κλαπεί ο μηχανολογικός εξοπλισμός αυτών των κτιρίων προ του αρχικού χαρακτηρισμού και, πάντως, χωρίς να προκύπτει ότι είχε εκλείψει το σύνολο του μηχανολογικού εξοπλισμού των κτιρίων αυτών. Υπό τα δεδομένα αυτά, και σύμφωνα με όσα αναφέρονται σε προηγούμενη σκέψη, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αιτιολογείται νομίμως. Κατόπιν τούτων πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση και να απορριφθεί η ασκηθείσα παρέμβαση, ενώ παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την κρινόμενη αίτηση.

Ακυρώνει την ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/829/18311/7.4.2003 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 421 Β'), σύμφωνα με το αιτιολογικό.

Απορρίπτει την ασκηθείσα παρέμβαση.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου και

Επιβάλλει στο Δημόσιο και τους παρεμβαίνοντες να καταβάλουν συμμέτρως στους αιτούντες το ποσόν των επτακοσίων εξήντα (760) ευρώ ως δικαστική δαπάνη.

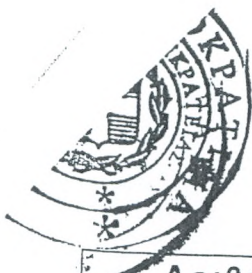
Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 23 Ιουνίου 2004 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση την 31^η Δεκεμβρίου 2004.

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας του Ε' Τμήματος

Κ. Μενουδάκος

Γ. Σακελλαρίου

Αριθμός 3999/2004

-13-

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα, 27.1.2005

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας του Ε' Τμήματος

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 4.2.2005

Πρόεδρος του Ε' Τμήματος
Γραμματέας

Κ. ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΣ

ΑΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟ
Κ. ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΣ